

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων

Εισαγωγή

- 1.1. Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010, της 24ης Νοεμβρίου 2010, (εφεξής «κανονισμός ΕΙΟΡΑ»)¹ και τα άρθρα 76 έως 86, καθώς και το άρθρο 48 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ)², όπως αναπτύχθηκαν περαιτέρω από τα εκτελεστικά μέτρα και ιδίως, από τα άρθρα 17 έως 42 σχετικά με τους κανόνες που αφορούν τις τεχνικές προβλέψεις, η ΕΙΟΡΑ εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων³.
- 1.2. Οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων καταρτίζονται προκειμένου να αυξηθεί η συνέπεια και η σύγκλιση των επαγγελματικών πρακτικών για όλους τους τύπους και τα μεγέθη επιχειρήσεων σε όλα τα κράτη μέλη και να παρασχεθεί στήριξη στις επιχειρήσεις για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ.
- 1.3. Αναγνωρίζεται ότι η κρίση των εμπειρογνομόνων αποτελεί βασικό συστατικό του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων και ότι πρέπει να εφαρμόζεται κατά τον καθορισμό των παραδοχών που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων θα πρέπει να διαβαστούν σε συνδυασμό με το κεφάλαιο 4 των κατευθυντήριων γραμμών για τα εσωτερικά υποδείγματα που αφορά τον καθορισμό παραδοχών και την κρίση εμπειρογνομόνων, τα οποία βασίζονται στο άρθρο 2 των εκτελεστικών μέτρων.
- 1.4. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις εθνικές αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την οδηγία Φερεγγυότητα ΙΙ.
- 1.5. Οι κατευθυντήριες γραμμές θα εφαρμοστούν εντέλει τόσο από αναλογιστές όσο και από άλλους επαγγελματίες που ενδέχεται να οριστούν για την εκτέλεση των καθηκόντων της αναλογιστικής λειτουργίας.
- 1.6. Οι σχετικές ενέργειες για τη διασφάλιση αξιόπιστου υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων πρέπει να πραγματοποιούνται από τα αρμόδια για τον υπολογισμό πρόσωπα. Η αναλογιστική λειτουργία πρέπει να εκτελεί τα καθήκοντα συντονισμού και επικύρωσης. Οι επιχειρήσεις πρέπει να απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία –ακόμη και στην περίπτωση που αυτό δεν αναφέρεται ρητώς– να εκτελεί τα καθήκοντά της λαμβάνοντας, κατά περίπτωση, υπόψη τις απαιτήσεις που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων και σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με

¹ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48-83.

² ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1-155.

³ ΕΕ L 12 της 17.01.2015, σ. 1-797.

το σύστημα διακυβέρνησης και τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 272 των εκτελεστικών μέτρων.

- 1.7. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές υποδιαιρούνται σε ενότητες. Στην ενότητα 1 σχετικά με την ποιότητα των δεδομένων διερευνώνται οι τρόποι με τους οποίους πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ζητήματα ποιότητας δεδομένων κατά τη διαδικασία υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων, με σκοπό τη διασφάλιση της δέουσας αντιμετώπισης των ελλείψεων.
- 1.8. Στην ενότητα 2 σχετικά με την κατηγοριοποίηση και τον διαχωρισμό διερευνώνται οι τρόποι κατηγοριοποίησης των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων. Σκοπός της κατηγοριοποίησης είναι η επίτευξη αξιόπιστης αποτίμησης των τεχνικών προβλέψεων.
- 1.9. Στην ενότητα 3 σχετικά με τις παραδοχές καθορίζονται οι απαιτήσεις για την επιλογή των μεθοδολογιών που θα χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων. Αυτό αφορά τη γενική διαδικασία αξιολόγησης της αναλογικότητας την οποία οι επιχειρήσεις οφείλουν να διενεργούν κατά την επιλογή της μεθόδου υπολογισμού, καθώς και τις ειδικές μεθοδολογικές πτυχές του υπολογισμού.
- 1.10. Στην ενότητα 4 σχετικά με τις μεθοδολογίες για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων περιλαμβάνονται συναφείς κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων συνολικά. Παρέχεται επίσης μη εξαντλητικός κατάλογος των πιθανών προσεγγίσεων για απλοποιήσεις, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι μεθοδολογίες και οι τεχνικές για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων αναπτύσσονται συνεχώς. Η αξιολόγηση της αναλογικότητας που περιγράφεται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν είναι μόνο συναφής για την επιλογή των μεθοδολογιών υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων. Τα πορίσματα της πρέπει επίσης να είναι συναφή ώστε να παρέχεται στήριξη για τις υπόλοιπες ενέργειες που απαιτούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, όπως η ποιότητα των δεδομένων, η κατηγοριοποίηση, ο καθορισμός παραδοχών και η επικύρωση.
- 1.11. Δεδομένου ότι ένας κλειστός κατάλογος δεν θα ήταν σύμφωνος με την προσέγγιση για την αναλογικότητα που βασίζεται σε αρχές και δεν θα παρείχε ενδεχομένως αναλογικές μεθόδους υπολογισμού για όλα τα προφίλ κινδύνου, οι απλοποιημένες μέθοδοι που προτείνονται στο παρόν έγγραφο δεν πρέπει να θεωρηθούν ως ένας κλειστός κατάλογος, αλλά ως πιθανές μεθοδολογίες προς εφαρμογή.
- 1.12. Η ενότητα 5 σχετικά με την επικύρωση εστιάζει στους τύπους και στην επιλογή των προσεγγίσεων και των διαδικασιών επικύρωσης, στο χρονοδιάγραμμα, στην έκταση και στα έγγραφα τεκμηρίωσης, καθώς και στην αξιολόγηση των ελέγχων που πρέπει να διενεργούν οι επιχειρήσεις για την επικύρωση των τεχνικών προβλέψεων. Σκοπός του παρόντος εγγράφου είναι η εξασφάλιση συνεπούς προσέγγισης για τη διαδικασία επικύρωσης των τεχνικών προβλέψεων σε όλα τα κράτη μέλη. Στα τεχνικά παραρτήματα περιλαμβάνονται ορισμένες τυποποιημένες προσεγγίσεις και διαδικασίες επικύρωσης, καθώς και προτάσεις σχετικά με τις περιπτώσεις στις οποίες ενδείκνυται η χρήση τους.

- 1.13. Εάν δεν παρέχεται ορισμός στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, οι όροι έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στις νομικές πράξεις που αναφέρονται στην εισαγωγή.
- 1.14. Οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από την 1η Απριλίου 2015.

Τμήμα 1: Ποιότητα των δεδομένων

Αποσαφήνιση των εννοιών της πληρότητας και της καταλληλότητας των δεδομένων

Κατευθυντήρια γραμμή 1 - Πληρότητα των δεδομένων

- 1.15. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων καλύπτουν επαρκή περίοδο παρατηρήσεων και είναι αντιπροσωπευτικά της πραγματικότητας που μετράται.
- 1.16. Για τον υπολογισμό των προβλέψεων ασφαλιστρών για υποχρεώσεις ασφάλισης ζημιών, οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι διατίθενται επαρκή ιστορικά στοιχεία σχετικά με το συνολικό κόστος των αποζημιώσεων και τις πραγματικές τάσεις που εμφανίζουν σε επαρκώς αναλυτικό επίπεδο.
- 1.17. Για τον υπολογισμό των προβλέψεων για εκκρεμείς αποζημιώσεις, οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι διατίθενται επαρκή δεδομένα που καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό των συναφών μοτίβων σχετικά με την εξέλιξη των αποζημιώσεων, και σε επαρκώς αναλυτικό επίπεδο, προκειμένου να είναι δυνατή η ανάλυση των μοτίβων αυτών στο πλαίσιο ομοιογενών ομάδων κινδύνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 2 - Καταλληλότητα των δεδομένων

- 1.18. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν τη συνεπή χρήση των δεδομένων που σχετίζονται με διαφορετικές χρονικές περιόδους.
- 1.19. Οι επιχειρήσεις πρέπει να προβαίνουν σε προσαρμογές των ιστορικών στοιχείων, όπου απαιτούνται, με σκοπό την ενίσχυση της αξιοπιστίας ή της ποιότητάς τους ως δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό πιο αξιόπιστων εκτιμήσεων των τεχνικών προβλέψεων, καθώς και για την καλύτερη ευθυγράμμισή τους με τα χαρακτηριστικά του χαρτοφυλακίου που αποτιμάται και με τις μελλοντικές αναμενόμενες εξελίξεις όσον αφορά τους κινδύνους.

Έλεγχος και επικύρωση της ποιότητας των δεδομένων

Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Έλεγχοι δεδομένων

- 1.20. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία αξιολογεί την ακρίβεια και την πληρότητα των δεδομένων μέσω επαρκώς διεξοδικών ελέγχων προκειμένου να πληρούνται τα κριτήρια που ορίζονταν στις προηγούμενες κατευθυντήριες γραμμές και για να καθίσταται δυνατός ο εντοπισμός τυχόν συναφών ελλείψεων.
- 1.21. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία διενεργεί την εν λόγω αξιολόγηση σε επαρκώς αναλυτικό επίπεδο.

Κατευθυντήρια γραμμή 4 - Συνυπολογισμός άλλων αναλύσεων που έχουν διενεργηθεί

1.22. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία λαμβάνει υπόψη τα συμπεράσματα τυχόν συναφούς ανάλυσης που διενεργήθηκε στο πλαίσιο εξωτερικού ελέγχου, όπου ελέγχθηκε η ποιότητα των δεδομένων όσον αφορά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 5 - Συνυπολογισμός των προς εφαρμογή μεθοδολογιών

1.23. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία λαμβάνει υπόψη τη σχέση μεταξύ των συμπερασμάτων της ανάλυσης της ποιότητας των δεδομένων και της επιλογής των προς εφαρμογή μεθοδολογιών για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων.

1.24. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία αναλύει τον βαθμό στον οποίο τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται είναι κατάλληλα για να υποστηρίξουν τις παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι προς εφαρμογή μεθοδολογίες για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων. Εάν τα δεδομένα δεν υποστηρίζουν επαρκώς τις μεθοδολογίες, η επιχείρηση πρέπει να επιλέξει εναλλακτική μεθοδολογία.

1.25. Κατά την αξιολόγηση της πληρότητας των δεδομένων, οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία εξετάζει κατά πόσον ο αριθμός των παρατηρήσεων και το επίπεδο ανάλυσης των διαθέσιμων δεδομένων είναι επαρκές και κατάλληλο για την εκπλήρωση της απαίτησης εισαγωγής δεδομένων για την εφαρμογή της μεθοδολογίας.

Κατευθυντήρια γραμμή 6 - Πηγή και χρήση των δεδομένων

1.26. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να λαμβάνει υπόψη την πηγή και την προβλεπόμενη χρήση των δεδομένων κατά τη διαδικασία επικύρωσης των δεδομένων.

Κατευθυντήρια γραμμή 7 – Εφαρμογή της κρίσης των εμπειρογνομόνων

1.27. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η χρήση της κρίσης των εμπειρογνομόνων κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας, της καταλληλότητας και της πληρότητας των δεδομένων που θα χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων δεν αντικαθιστά την κατάλληλη συλλογή, επεξεργασία και ανάλυση των δεδομένων αλλά συμπληρώνει τις διαδικασίες αυτές όπου απαιτείται.

Κατευθυντήρια γραμμή 8 - Επικύρωση και διαδικασία υποβολής παρατηρήσεων

1.28. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία, εντός των αρμοδιοτήτων του συντονισμού των

τεχνικών προβλέψεων, συντονίζει επίσης την αξιολόγηση και την επικύρωση των συναφών δεδομένων που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στη διαδικασία αποτίμησης.

1.29. Στα καθήκοντα συντονισμού περιλαμβάνονται τουλάχιστον τα εξής:

- α) η επιλογή των δεδομένων που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν στην αποτίμηση, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια καταλληλότητας και πληρότητας των δεδομένων με βάση τις καταλληλότερες μεθοδολογίες για τον υπολογισμό. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να χρησιμοποιούνται σχετικά εργαλεία για τον έλεγχο τυχόν ουσιωδών διαφορών που μπορεί να εντοπίζονται στα δεδομένα ενός μόνο έτους και στο πλαίσιο άλλων συναφών αναλύσεων.
- β) η υποβολή τυχόν συστάσεων σχετικά με την εφαρμογή βελτιώσεων στις εσωτερικές διαδικασίες που θεωρούνται συναφείς για τη βελτίωση της συμμόρφωσης με τα κριτήρια που ορίζονται στο στοιχείο α).
- γ) ο εντοπισμός περιπτώσεων στις οποίες απαιτούνται συμπληρωματικά εξωτερικά δεδομένα.
- δ) αξιολόγηση της ποιότητας των εξωτερικών δεδομένων, όπως διενεργείται για τα εσωτερικά δεδομένα, εστιάζοντας στο κατά πόσον απαιτούνται δεδομένα της αγοράς ή πότε θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τη βελτίωση της ποιότητας των εσωτερικών δεδομένων και αν και με ποιον τρόπο θα πρέπει να γίνουν βελτιώσεις στα διαθέσιμα δεδομένα.
- ε) αξιολόγηση του κατά πόσον απαιτούνται τυχόν προσαρμογές στα διαθέσιμα δεδομένα, στο πλαίσιο της βέλτιστης πρακτικής των αναλογιστών, για τη βελτίωση της καταλληλότητας και της αξιοπιστίας των εκτιμήσεων που προκύπτουν από τις αναλογιστικές και στατιστικές μεθοδολογίες σχηματισμού προβλέψεων με βάση τα δεδομένα αυτά.
- στ) η καταγραφή τυχόν συναφών γνώσεων που έχουν αποκτηθεί από τη διαδικασία αξιολόγησης και επικύρωσης και που μπορεί να είναι συναφείς για τα άλλα στάδια του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων, και οι οποίες σχετίζονται με την κατανόηση των υποκείμενων κινδύνων καθώς και με την αναγνώριση της ποιότητας και των περιορισμών των διαθέσιμων δεδομένων.

Περιορισμοί των δεδομένων

Κατευθυντήρια γραμμή 9 - Εντοπισμός της πηγής των ουσιωδών περιορισμών

1.30. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία αξιολογεί την ακρίβεια, την πληρότητα και την καταλληλότητα των δεδομένων προκειμένου να εντοπίσει τυχόν ουσιώδεις περιορισμούς όσον αφορά τα δεδομένα. Εάν εντοπιστούν ουσιώδεις περιορισμοί, θα πρέπει επίσης να εντοπιστούν οι πηγές των περιορισμών αυτών.

Κατευθυντήρια γραμμή 10 - Αντίκτυπος των ελλείψεων

- 1.31. Για τον εντοπισμό και την αξιολόγηση του αντικτύπου κάθε ενδεχόμενης έλλειψης που θα μπορούσε να επηρεάσει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις ποιότητας των δεδομένων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία εξετάζει όλα τα συναφή διαθέσιμα έγγραφα τεκμηρίωσης που αφορούν τις εσωτερικές διαδικασίες και τις διαδικασίες συλλογής, αποθήκευσης και επικύρωσης των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων και, όπου κρίνεται απαραίτητο, αναζητεί ειδικότερες πληροφορίες επικοινωνώντας με το προσωπικό που συμμετέχει στις διαδικασίες αυτές.
- 1.32. Επιπλέον, οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία συντονίζει κάθε σχετική εργασία που ενδέχεται να εκτελείται για την αξιολόγηση του αντικτύπου των ελλείψεων στα διαθέσιμα δεδομένα τα οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων στην εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με το κατά πόσον τα διαθέσιμα δεδομένα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τον επιδιωκόμενο σκοπό ή εάν θα πρέπει να αναζητηθούν εναλλακτικά δεδομένα.

Κατευθυντήρια γραμμή 11 – Προσαρμογές δεδομένων

- 1.33. Στις περιπτώσεις όπου εντοπίζονται ελλείψεις όσον αφορά τα δεδομένα, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία αξιολογεί κατά πόσον η ποιότητα των δεδομένων δεδομένου του σκοπού τους μπορεί να βελτιωθεί μέσω προσαρμογών ή συμπληρώσεων.
- 1.34. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις οφείλουν να διασφαλίζουν ότι εφαρμόζονται κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση των περιορισμών σχετικά με τα δεδομένα που προκύπτουν από την ανταλλαγή πληροφοριών με επιχειρηματικό εταίρο.
- 1.35. Όταν χρησιμοποιούνται εξωτερικά δεδομένα, οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα συμμορφώνονται με τα πρότυπα που ορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την ποιότητα των δεδομένων.
- 1.36. Οι επιχειρήσεις πρέπει να αποφασίζουν κατά πόσον είναι εφικτή η προσαρμογή των δεδομένων για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που επηρεάζουν την ποιότητα των δεδομένων και, κατά περίπτωση, ποιες συγκεκριμένες προσαρμογές πρέπει να εφαρμοστούν.
- 1.37. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι προσαρμογές περιορίζονται στο επίπεδο που είναι απολύτως αναγκαίο για την ενίσχυση της συμμόρφωσης με τα κριτήρια που ορίζονται στις προηγούμενες κατευθυντήριες γραμμές και ότι δεν στρεβλώνουν τον προσδιορισμό των τάσεων και τυχόν άλλων χαρακτηριστικών που αφορούν τους υποκείμενους κινδύνους που αντικατοπτρίζονται στα δεδομένα.

Κατευθυντήρια γραμμή 12 - Συστάσεις της αναλογιστικής λειτουργίας

1.38. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία διατυπώνει συστάσεις προς το διαχειριστικό όργανο σχετικά με τις διαδικασίες που μπορούν να διενεργηθούν για την αύξηση της ποιότητας και της ποσότητας των διαθέσιμων δεδομένων. Για την εκτέλεση της εργασίας αυτής, η αναλογιστική λειτουργία πρέπει να εντοπίζει τις πηγές των ουσιωδών περιορισμών και να προτείνει πιθανές λύσεις λαμβάνοντας υπόψη την αποτελεσματικότητά τους και τον χρόνο που απαιτείται για την εφαρμογή τους.

Κατευθυντήρια γραμμή 13 – Εφαρμογή της κρίσης των εμπειρογνωμόνων στους ουσιώδεις περιορισμούς

1.39. Στην περίπτωση όπου υφίστανται ουσιώδεις περιορισμοί όσον αφορά τα δεδομένα οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν χωρίς αδικαιολόγητη πολυπλοκότητα, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι εφαρμόζεται η κρίση των εμπειρογνωμόνων για την αντιμετώπιση των περιορισμών αυτών προκειμένου να εξασφαλιστεί ο ορθός υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων. Η ακρίβεια του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων δεν πρέπει να υπονομεύεται λόγω εσφαλμένων ή ελλιπών δεδομένων.

Κατευθυντήρια γραμμή 14 – Τεκμηρίωση των περιορισμών όσον αφορά τα δεδομένα

1.40. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία καταγράφει τους περιορισμούς όσον αφορά τα δεδομένα, συμπεριλαμβάνοντας τουλάχιστον:

- α) περιγραφή των ελλείψεων, στην οποία συμπεριλαμβάνονται τα αίτια και τυχόν παραπομπές σε άλλα έγγραφα στα οποία είχαν εντοπιστεί οι ελλείψεις·
- β) συνοπτική επεξήγηση του αντικτύπου των ελλείψεων στο πεδίο του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων όσον αφορά τη σημαντικότητά του και τον τρόπο με τον οποίο επηρεάζει τη διαδικασία αυτή·
- γ) περιγραφή των μέτρων που έλαβε η αναλογιστική λειτουργία για τον εντοπισμό των ελλείψεων, συμπεριλαμβανομένων ή όχι άλλων πηγών και εγγράφων·
- δ) περιγραφή του τρόπου με τον οποίο οι καταστάσεις αυτές μπορούν να διορθωθούν βραχυπρόθεσμα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και τυχόν συναφείς συστάσεις προς εφαρμογή για την ενίσχυση της ποιότητας των δεδομένων στο μέλλον.

Δεδομένα της αγοράς

Κατευθυντήρια γραμμή 15 - Χρήση δεδομένων της αγοράς

1.41. Κατά την αποτίμηση των υποχρεώσεων που εξαρτώνται άμεσα από τη συμπεριφορά των χρηματοπιστωτικών αγορών ή σε περιπτώσεις στις οποίες για

τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων απαιτείται η εισαγωγή δεδομένων από εξωτερική πηγή, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να είναι σε θέση να καταδεικνύουν ότι τα εξωτερικά δεδομένα είναι καταλληλότερα από τα εσωτερικά για τον επιδιωκόμενο σκοπό. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα εξωτερικά δεδομένα που παρέχονται από τρίτα μέρη ή τα δεδομένα της αγοράς συμπληρώνουν τα διαθέσιμα εσωτερικά δεδομένα.

- 1.42. Ανεξαρτήτως του επιπέδου εξάρτησης των στοιχείων του παθητικού από τις συνθήκες της αγοράς ή του επιπέδου της ποιότητας όσον αφορά τα διαθέσιμα εσωτερικά δεδομένα, οι επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη συναφή εξωτερικά σημεία αναφοράς όπου απαιτείται. Τα εξωτερικά δεδομένα πρέπει να αποτελούν μέρος της ανάλυσης για την αξιολόγηση της γενικής συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις για την ποιότητα των δεδομένων.

Κατευθυντήρια γραμμή 16 - Όροι για τα δεδομένα της αγοράς

- 1.43. Για την αξιολόγηση του επιπέδου ακρίβειας, καταλληλότητας και πληρότητας των εξωτερικών δεδομένων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία γνωρίζει και λαμβάνει υπόψη στην ανάλυσή της την αξιοπιστία των πηγών των στοιχείων και τη συνέπεια και σταθερότητα της διαδικασίας συλλογής και δημοσίευσης στοιχείων συν τω χρόνω.
- 1.44. Επιπλέον, οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία λαμβάνει υπόψη όλες τις ρεαλιστικές παραδοχές και τις συναφείς μεθοδολογίες που εφαρμόζονται για την εξασφάλιση δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων τυχών προσαρμογών ή απλοποιήσεων που εφαρμόζονται στα μη επεξεργασμένα δεδομένα. Η αναλογιστική λειτουργία πρέπει να γνωρίζει και να λαμβάνει υπόψη τυχόν αλλαγές που επήλθαν στα εξωτερικά δεδομένα με την πάροδο του χρόνου, κατά πόσον οι αλλαγές αυτές σχετίζονται με τις παραδοχές ή τις συνδεδεμένες μεθοδολογίες ή τυχόν άλλες διαδικασίες που αφορούν τη συλλογή εξωτερικών δεδομένων.
- 1.45. Επιπλέον, στην περίπτωση που αυτό είναι εφικτό ή κατάλληλο, οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία μετρά την ποιότητα των διαθέσιμων δεδομένων στο πλαίσιο της ανάλυσης των προβλέψεων σε σχέση με τα διαθέσιμα δεδομένα του κλάδου ή της αγοράς τα οποία θεωρούνται συγκρίσιμα, και ιδίως, σε σχέση με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 76 παράγραφος 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ. Τυχόν ουσιώδεις αποκλίσεις πρέπει να εντοπίζονται και να γίνονται κατανοητές από την αναλογιστική λειτουργία. Η ανάλυση αυτή θα μπορούσε να παραπέμπει σε ιδιαιτερότητες της συγκεκριμένης ομοιογενούς ομάδας κινδύνου που αποτιμάται.

Τμήμα 2: Κατηγοριοποίηση και διαχωρισμός

Κατευθυντήρια γραμμή 17 - Κατηγοριοποίηση των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις ασφάλισης ασθενείας και συμβάσεις ασφάλισης ζημιών

- 1.46. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις που απορρέουν από συμβάσεις ασφάλισης ασθενείας και άλλες συμβάσεις ασφάλισης ζημιών πρέπει να κατηγοριοποιούνται σε κατηγορίες δραστηριοτήτων του τομέα ασφάλισης ζωής στο πλαίσιο των οποίων οι υποχρεώσεις αυτές εκτίθενται σε βιομετρικούς κινδύνους (π.χ. θνησιμότητα, μακροβιότητα ή αναπηρία ή νοσηρότητα) και οι συνήθεις τεχνικές που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των υποχρεώσεων αυτών λαμβάνουν ρητώς υπόψη τη συμπεριφορά των μεταβλητών από τις οποίες εξαρτώνται οι κίνδυνοι αυτοί.
- 1.47. Στις περιπτώσεις στις οποίες οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις ασθενείας υπολογίζονται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 206 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι υποχρεώσεις αυτές θεωρείται ότι ασκούνται σε παρόμοια τεχνική βάση με αυτή της ασφάλισης ζωής και, ως εκ τούτου, ότι ταξινομούνται στις κατηγορίες δραστηριοτήτων του κλάδου ασφάλισης ζωής.

Κατευθυντήρια γραμμή 18 - Αλλαγή στην κατηγοριοποίηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από ασφαλίσεις και αντασφαλίσεις ζημιών

- 1.48. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις που ταξινομήθηκαν αρχικά σε κατηγορίες δραστηριοτήτων του κλάδου ασφάλισης ζημιών και, λόγω της επέλευσης του καλυπτόμενου από ασφάλιση συμβάντος μετατράπηκαν σε ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις του κλάδου ζωής, πρέπει να αξιολογούνται με χρήση των τεχνικών που εφαρμόζονται για τις ασφαλίσεις ζωής στις οποίες λαμβάνεται ρητώς υπόψη η συμπεριφορά των μεταβλητών που διέπουν τους βιομετρικούς κινδύνους και να ταξινομούνται στις σχετικές κατηγορίες δραστηριοτήτων του κλάδου ασφάλισης ζωής από τη στιγμή που καθίστανται διαθέσιμα επαρκή στοιχεία για την αξιολόγηση των εν λόγω υποχρεώσεων με τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται για τις ασφαλίσεις ζωής.

Κατευθυντήρια γραμμή 19 - Προσδιορισμός και αξιολόγηση της καταλληλότητας μιας ομοιογενούς ομάδας κινδύνου

- 1.49. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να υπολογίζουν τις τεχνικές προβλέψεις χρησιμοποιώντας ομοιογενείς ομάδες κινδύνου για τον καθορισμό παραδοχών.
- 1.50. Μια ομοιογενής ομάδα κινδύνου περιλαμβάνει ένα σύνολο ασφαλιστηρίων με παρόμοια χαρακτηριστικά κινδύνου. Κατά την επιλογή μιας ομοιογενούς ομάδας κινδύνου οι επιχειρήσεις πρέπει να επιτυγχάνουν κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της αξιοπιστίας των διαθέσιμων δεδομένων, για τη διευκόλυνση της διενέργειας

αξιόπιστων στατιστικών αναλύσεων, και της ομοιογένειας των χαρακτηριστικών κινδύνου εντός της ομάδας. Οι επιχειρήσεις πρέπει να ορίζουν τις ομοιογενείς ομάδες κινδύνου κατά τέτοιο τρόπο ώστε οι ομάδες αυτές να διατηρούνται κατά το δυνατόν σταθερές με την πάροδο του χρόνου.

- 1.51. Κατά περίπτωση, οι επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη για τον υπολογισμό των κινδύνων, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα στοιχεία:
- α) την πολιτική ανάληψης ασφαλιστικών κινδύνων·
  - β) το πρότυπο διακανονισμού απαιτήσεων·
  - γ) το προφίλ κινδύνου των ασφαλισμένων·
  - δ) τα χαρακτηριστικά του προϊόντος, ιδίως τις εγγυήσεις·
  - ε) τις μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης.
- 1.52. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν τη συνέπεια των ομοιογενών ομάδων κινδύνου που χρησιμοποιούν για την αξιολόγηση των τεχνικών προβλέψεων συμπεριλαμβανομένων των αντασφαλίσεων με τα ανακτήσιμα ποσά από αντασφαλίσεις.

Κατευθυντήρια γραμμή 20 - Υπολογισμοί στο επίπεδο των ομαδοποιημένων ασφαλιστηρίων

- 1.53. Για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων και τη διεξαγωγή προβλέψεων για τις ταμειακές ροές, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν τις παραδοχές που διατυπώνονται στο επίπεδο των ομοιογενών ομάδων κινδύνου σε μεμονωμένα ασφαλιστήρια ή ομαδοποιημένα ασφαλιστήρια, όπου το επίπεδο των ομαδοποιήσεων μπορεί να είναι πιο λεπτομερές από αυτό των ομοιογενών ομάδων κινδύνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 21 - Διαχωρισμός των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών συμβάσεων που καλύπτουν πολλαπλούς κινδύνους

- 1.54. Στην περίπτωση που ασφαλιστική ή αντασφαλιστική σύμβαση καλύπτει κινδύνους από διαφορετικές κατηγορίες δραστηριοτήτων, ο διαχωρισμός των υποχρεώσεων δεν είναι απαραίτητος στην περίπτωση που μόνον ένας από τους κινδύνους που καλύπτει η σύμβαση είναι ουσιώδης. Στην περίπτωση αυτή, οι υποχρεώσεις που σχετίζονται με τη σύμβαση πρέπει να διαχωρίζονται σύμφωνα με τον μεγαλύτερο παράγοντα κινδύνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 22 – Επίπεδο ανάλυσης της κατηγοριοποίησης

- 1.55. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον το επίπεδο ανάλυσης της κατηγοριοποίησης των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων αντικατοπτρίζει επαρκώς τη φύση των κινδύνων. Στην εν λόγω κατηγοριοποίηση πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το δικαίωμα του ασφαλισμένου για συμμετοχή στα κέρδη, τα ενσωματωμένα στις συμβάσεις δικαιώματα και εγγυήσεις και οι σχετικοί παράγοντες κινδύνου των υποχρεώσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 23 – Κατηγοριοποίηση όσον αφορά τις προβλέψεις ασφαλίστρων και τις προβλέψεις αποζημιώσεων

- 1.56. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τόσο τη φύση των υποκείμενων κινδύνων που αξιολογούνται από κοινού όσο και την ποιότητα των δεδομένων κατά την επιλογή των ομοιογενών ομάδων κινδύνου για τους υπολογισμούς των προβλέψεων ασφαλίστρων και των προβλέψεων αποζημιώσεων.

Τμήμα 3: Παραδοχές

Κατευθυντήρια γραμμή 24 – Συνέπεια των παραδοχών

1.57. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των τεχνικών προβλέψεων, των ιδίων κεφαλαίων και της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας είναι συνεπείς.

Βιομετρικοί παράγοντες κινδύνου

Κατευθυντήρια γραμμή 25 – Ανάπτυξη υποδειγμάτων των βιομετρικών παραγόντων κινδύνου

1.58. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον η χρήση μιας ντετερμινιστικής ή μιας στοχαστικής προσέγγισης είναι αναλογική για την ανάπτυξη υποδειγμάτων όσον αφορά την αβεβαιότητα των βιομετρικών παραγόντων κινδύνου.

1.59. Οι επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη διάρκεια των στοιχείων του παθητικού όταν αξιολογούν κατά πόσον μια μέθοδος που δεν συνυπολογίζει τις αναμενόμενες μελλοντικές αλλαγές στους βιομετρικούς παράγοντες κινδύνου είναι αναλογική, ιδίως για την εκτίμηση του σφάλματος που εισάγεται στο αποτέλεσμα λόγω χρήσης της μεθόδου αυτής.

1.60. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι, κατά την αξιολόγηση της αναλογικότητας μιας μεθόδου στην οποία λαμβάνεται ως παραδοχή ότι οι βιομετρικοί παράγοντες κινδύνου είναι ανεξάρτητοι από κάθε άλλη μεταβλητή, λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες των παραγόντων κινδύνου. Για τον σκοπό αυτό, η αξιολόγηση του επιπέδου συσχέτισης πρέπει να βασίζεται σε ιστορικά στοιχεία και στην κρίση των εμπειρογνομόνων, όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές για την κρίση των εμπειρογνομόνων.

Κατευθυντήρια γραμμή 26 - Δαπάνες αντιστάθμισης

1.61. Για τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν πρόγραμμα αντιστάθμισης για τον μετριασμό των κινδύνων, οι δαπάνες του προγράμματος αντιστάθμισης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων. Η αναμενόμενη πραγματοποίηση των δαπανών αυτών πρέπει να αντικατοπτρίζεται στις προβλεπόμενες ταμειακές εισροές και εκροές που απαιτούνται για τον διακανονισμό των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 27 - Διαθεσιμότητα δεδομένων της αγοράς

1.62. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να αξιολογούν τη διαθεσιμότητα συναφών δεδομένων της αγοράς σχετικά με τις δαπάνες εξετάζοντας την αντιπροσωπευτικότητα των δεδομένων της αγοράς που σχετίζονται με το χαρτοφυλάκιο των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων, καθώς και την αξιοπιστία των δεδομένων.

Κατευθυντήρια γραμμή 28 – Δαπάνες που λαμβάνονται υπόψη με βάση τους συμβατικούς όρους

1.63. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι δαπάνες που καθορίζονται στις συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ της επιχείρησης και τρίτων μερών λαμβάνονται υπόψη βάσει των συμβατικών όρων. Συγκεκριμένα, οι προμήθειες που προκύπτουν από ασφαλιστικές συμβάσεις συνυπολογίζονται βάσει των συμβατικών όρων που συμφωνούνται μεταξύ των επιχειρήσεων και των πωλητών, και οι δαπάνες που σχετίζονται με τις αντασφαλίσεις συνυπολογίζονται βάσει των συμβάσεων που συνάπτονται μεταξύ της επιχείρησης και των αντασφαλιστών της.

Κατανομή δαπανών

Κατευθυντήρια γραμμή 29 - Επίπεδο ανάλυσης της κατανομής των δαπανών

1.64. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να κατανέμουν τις δαπάνες σε ομοιογενείς ομάδες κινδύνου, τουλάχιστον ανά κατηγορία δραστηριοτήτων, σύμφωνα με την κατηγοριοποίηση των υποχρεώσεών τους που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 30 - Κατανομή των γενικών εξόδων

1.65. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να κατανέμουν τα γενικά έξοδα με ρεαλιστικό και αντικειμενικό τρόπο και πρέπει να βασίζονται στην κατανομή σε πρόσφατες αναλύσεις των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, στον προσδιορισμό των κατάλληλων παραγόντων δαπανών και σε σχετικούς δείκτες καταλογισμού δαπανών.

1.66. Με την επιφύλαξη της αξιολόγησης αναλογικότητας και της πρώτης παραγράφου της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο χρήσης της απλοποίησης που παρατίθεται στο τεχνικό παράρτημα I για την κατανομή των γενικών εξόδων, όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η επιχείρηση ασκεί δραστηριότητες που ανανεώνονται ετησίως·
- β) οι ανανεώσεις πρέπει να προβάλλονται ως νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες σύμφωνα με τα όρια της σύμβασης ασφάλισης·
- γ) οι απαιτήσεις προκύπτουν ομοιόμορφα κατά τη διάρκεια της περιόδου κάλυψης.

Κατευθυντήρια γραμμή 31 - Αλλαγή της προσέγγισης για τον διαχωρισμό των γενικών εξόδων

1.67. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να κατανέμουν τα γενικά έξοδα σε υφιστάμενες και μελλοντικές δραστηριότητες με συνέπεια στον χρόνο, και πρέπει να αλλάζουν τη βάση της κατανομής μόνον εάν μια νέα προσέγγιση αντικατοπτρίζει καλύτερα την τρέχουσα κατάσταση.

Πρόβλεψη δαπανών

Κατευθυντήρια γραμμή 32 - Συνέπεια των δαπανών με άλλες ταμειακές ροές

1.68. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να κατανέμουν δαπάνες στην πρόβλεψη για τις ταμειακές ροές ώστε το χρονοδιάγραμμα των ταμειακών ροών δαπανών να είναι συνεπές με το χρονοδιάγραμμα άλλων ταμειακών εισροών και εκροών που απαιτούνται για τον διακανονισμό των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 33 – Αλλαγές στις δαπάνες

1.69. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές που αφορούν την εξέλιξη των δαπανών συν τω χρόνω, συμπεριλαμβανομένων των μελλοντικών δαπανών που απορρέουν από δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται κατά την ημερομηνία αποτίμησης ή πριν από αυτή, είναι κατάλληλες και λαμβάνουν υπόψη τη φύση των σχετικών δαπανών. Οι επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον πληθωρισμό κατά τρόπο συνεπή προς τις οικονομικές παραδοχές που διατυπώνονται.

Κατευθυντήρια γραμμή 34 - Απλοποιήσεις όσον αφορά τις δαπάνες

1.70. Κατά την αξιολόγηση της φύσης, της κλίμακας και της πολυπλοκότητας των κινδύνων που ενέχουν οι δαπάνες που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, την αβεβαιότητα των μελλοντικών ταμειακών ροών δαπανών, καθώς και κάθε γεγονός που μπορεί να μεταβάλλει το ποσό, τη συχνότητα και τη βαρύτητα των ταμειακών ροών δαπανών.

1.71. Οι επιχειρήσεις πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη το είδος των δαπανών και τον βαθμό συσχέτισης μεταξύ των διαφόρων ειδών δαπανών.

1.72. Κατά τη χρήση απλοποίησης για την πρόβλεψη των δαπανών βάσει υποδείγματος το οποίο χρησιμοποιεί στοιχεία σχετικά με τα τρέχοντα ή τα προηγούμενα δικαιώματα κάλυψης εξόδων για την πρόβλεψη μελλοντικών δικαιωμάτων κάλυψης εξόδων συμπεριλαμβανομένου του πληθωρισμού, οι επιχειρήσεις πρέπει να αναλύουν τις τρέχουσες και τις προηγούμενες δαπάνες, εξετάζοντας, μεταξύ άλλων, τους τομείς στους οποίους προκύπτουν οι δαπάνες και τους παράγοντες που τις επηρεάζουν. Οι επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν στην αξιολόγηση αναλογικότητας ανάλυση του τρόπου με τον οποίο οι δαπάνες σχετίζονται με το μέγεθος και τη φύση των ασφαλιστικών χαρτοφυλακίων. Οι επιχειρήσεις δεν πρέπει να εφαρμόζουν την απλοποίηση στις περιπτώσεις όπου οι δαπάνες έχουν μεταβληθεί σημαντικά ή αναμένεται να μην καλύπτουν το σύνολο αλλά μέρος μόνο των δαπανών που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεων.

Αντιμετώπιση των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων και των συμβατικών δικαιωμάτων

Κατευθυντήρια γραμμή 35 - Αλλαγές στα ενσωματωμένα δικαιώματα

1.73. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν ρητώς υπόψη τα ποσά με τα οποία χρεώνονται οι ασφαλισμένοι όσον αφορά τα ενσωματωμένα δικαιώματα.

Κατευθυντήρια γραμμή 36 - Καταλληλότητα των παραδοχών

1.74. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές που χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση των συμβατικών δικαιωμάτων και των χρηματοοικονομικών εγγυήσεων είναι συνεπείς με τα τρέχοντα δεδομένα της αγοράς, την τρέχουσα πρακτική της αγοράς, τη συμπεριφορά του ασφαλισμένου και της διοίκησης ειδικά όσον αφορά τα χαρακτηριστικά της δραστηριότητας και της επιχείρησης. Οι επιχειρήσεις πρέπει επίσης να εξετάζουν τον αντίκτυπο των δυσμενών συνθηκών και τάσεων της αγοράς και να καθιερώσουν τακτική διαδικασία επικαιροποίησης, διασφαλίζοντας ότι οι εν λόγω παραδοχές εξακολουθούν να είναι ρεαλιστικές καθώς λαμβάνουν υπόψη όλα τα συμπληρωματικά στοιχεία που προκύπτουν από τον χρόνο του τελευταίου υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 37 - Παραδοχές σχετικά τη συμπεριφορά του ασφαλισμένου

1.75. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές που σχετίζονται με τη συμπεριφορά του ασφαλισμένου βασίζονται σε στατιστικά και εμπειρικά στοιχεία, όπου διατίθενται. Οι επιχειρήσεις πρέπει να εξετάζουν τον βαθμό στον οποίο οι ασφαλισμένοι κάνουν χρήση των συμβατικών δικαιωμάτων τους κατά τρόπο οικονομικά ορθολογικό, για τον προσδιορισμό τέτοιου είδους παραδοχών. Για τον σκοπό αυτό, οι επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον βαθμό στον οποίο οι ασφαλισμένοι γνωρίζουν την αξία των δικαιωμάτων του ασφαλιστηρίου, καθώς και τις πιθανές αντιδράσεις των ασφαλισμένων στη μεταβαλλόμενη χρηματοοικονομική θέση της επιχείρησης.

Μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης

Κατευθυντήρια γραμμή 38 - Πρόβλεψη για τις μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης

1.76. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν επαρκή αιτιολόγηση στις περιπτώσεις στις οποίες δεν λαμβάνονται υπόψη οι μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης για λόγους σημαντικότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 39 - Συνέπεια των ενεργειών της διοίκησης με άλλες παραδοχές

1.77. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο των παραδοχών σχετικά με τις ενέργειες της διοίκησης σε άλλες παραδοχές στο πλαίσιο ενός συγκεκριμένου σεναρίου αποτίμησης. Συγκεκριμένα, οι επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την επίδραση μιας συγκεκριμένης ενέργειας της διοίκησης στη συμπεριφορά του ασφαλισμένου και στις σχετικές δαπάνες. Οι επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους σχετικούς νομικούς ή κανονιστικούς περιορισμούς που επιβάλλονται στην ενέργεια της διοίκησης. Επιπλέον, στο πλαίσιο ενός δεδομένου σεναρίου, οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές όσον αφορά τις μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης αντικατοπτρίζουν την ισορροπία, η οποία είναι συνεπής με τον εταιρικό σχεδιασμό, μεταξύ του βαθμού ανταγωνιστικότητας και του κινδύνου δυναμικών ακυρώσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 40 - Αλληλεπίδραση με την εκχωρούσα επιχείρηση

1.78. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης της εκχωρούσας επιχείρησης ως συμπεριφορά αντισυμβαλλομένου, και να προβαίνουν σε εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων τους βάσει εύλογων παραδοχών όσον αφορά τη συμπεριφορά του εκχωρητή.

Μελλοντικές έκτακτες παροχές

Κατευθυντήρια γραμμή 41 - Πρόβλεψη για τις μελλοντικές έκτακτες παροχές

1.79. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις μελλοντικές έκτακτες παροχές που αναμένεται να χορηγηθούν, ανεξαρτήτως του αν οι εν λόγω παροχές είναι εγγυημένες βάσει σύμβασης. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι στην εκτίμηση της αξίας των μελλοντικών έκτακτων παροχών λαμβάνονται υπόψη όλοι οι συναφείς νομικοί και συμβατικοί περιορισμοί, οι ισχύουσες ρυθμίσεις για τη συμμετοχή στα κέρδη καθώς και τυχόν σχέδια για διανομή κερδών.

Κατευθυντήρια γραμμή 42 - Παραδοχές σχετικά με τις μελλοντικές έκτακτες παροχές

1.80. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι παραδοχές όσον αφορά τη διανομή των μελλοντικών έκτακτων παροχών διατυπώνονται με αντικειμενικό, ρεαλιστικό και επαληθεύσιμο τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές και τις πρακτικές που ακολουθεί η επιχείρηση για την παροχή συμβάσεων ασφάλισης με συμμετοχή στα κέρδη. Στην περίπτωση όπου η διανομή των μελλοντικών έκτακτων παροχών σχετίζεται με τη χρηματοοικονομική θέση της επιχείρησης, οι παραδοχές πρέπει να αντικατοπτρίζουν την αλληλεπίδραση μεταξύ των στοιχείων του ενεργητικού και των στοιχείων του παθητικού της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 43 – Παραδοχές όσον αφορά την ανάπτυξη υποδειγμάτων για τη διανομή των μελλοντικών έκτακτων παροχών

1.81. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη μια ολοκληρωμένη ανάλυση της πείρας, της πρακτικής και του μηχανισμού διανομής κατά την αξιολόγηση της αναλογικότητας μιας απλοποιημένης μεθόδου που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των μελλοντικών έκτακτων παροχών.

Τμήμα 4: Μεθοδολογίες για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων

Αξιολόγηση αναλογικότητας

Κατευθυντήρια γραμμή 44 - Η γενική αρχή της αναλογικότητας

1.82. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει, προκειμένου να εξασφαλίζουν μια συνολική αξιολόγηση των υποκείμενων κινδύνων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών υποχρεώσεών τους, να λαμβάνουν υπόψη την ισχυρή αλληλεπίδραση μεταξύ της φύσης, της κλίμακας και της πολυπλοκότητας των εν λόγω κινδύνων.

1.83. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία είναι σε θέση να εξηγήσει τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων και να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους επελέγησαν οι εν λόγω μέθοδοι.

Κατευθυντήρια γραμμή 45 - Αξιολόγηση της φύσης και της πολυπλοκότητας των κινδύνων

1.84. Κατά την αξιολόγηση της φύσης και της πολυπλοκότητας των κινδύνων που διέπουν τις ασφαλιστικές συμβάσεις όπως αναφέρεται στο άρθρο 56 παράγραφος 2 στοιχείο α) των εκτελεστικών μέτρων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, τουλάχιστον, τα ακόλουθα χαρακτηριστικά, κατά περίπτωση:

- α) τον βαθμό ομοιογένειας των κινδύνων·
- β) την ποικιλία των διαφορετικών επιμέρους κινδύνων ή συστατικών των κινδύνων από τα οποία αποτελείται ο κίνδυνος·
- γ) τον τρόπο με τον οποίο οι εν λόγω επιμέρους κίνδυνοι αλληλοσυνδέονται·
- δ) το επίπεδο αβεβαιότητας, δηλαδή τον βαθμό στον οποίο είναι δυνατή η εκτίμηση των μελλοντικών ταμειακών ροών·
- ε) τη φύση της επέλευσης ή της παγίωσης του κινδύνου όσον αφορά τη συχνότητα και τη σοβαρότητα·
- στ) τον τύπο της εξέλιξης της καταβολής αποζημιώσεων συν τω χρόνω·
- ζ) τον βαθμό της πιθανής ζημίας, συμπεριλαμβανομένων των τελευταίων κρίκων της αλυσίδας κατανομής αποζημιώσεων·
- η) το είδος της δραστηριότητας από την οποία προκύπτουν οι κίνδυνοι, δηλ. δραστηριότητες άμεσης ασφάλισης ή δραστηριότητες αντασφάλισης·

- θ) τον βαθμό της εξάρτησης μεταξύ των διαφορετικών ειδών κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων των τελευταίων κρίκων της αλυσίδας κατανομής των κινδύνων·
- ι) τα μέσα μετριασμού του κινδύνου που εφαρμόζονται, εφόσον υπάρχουν, και τον αντίκτυπο αυτών στο υποκείμενο προφίλ κινδύνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 46 – Εντοπισμός των δομών πολύπλοκων κινδύνων

1.85. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εντοπίζουν τους παράγοντες που υποδεικνύουν την παρουσία πολύπλοκων κινδύνων. Αυτό πρέπει να πραγματοποιείται τουλάχιστον στις περιπτώσεις όπου:

- α) οι ταμειακές ροές εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από παλαιότερες αποφάσεις·
- β) υφίστανται σημαντικές μη γραμμικές αλληλεξαρτήσεις μεταξύ των διαφόρων παραγόντων αβεβαιότητας·
- γ) οι ταμειακές ροές επηρεάζονται σημαντικά από τις πιθανές μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης·
- δ) οι κίνδυνοι έχουν σημαντικό ασύμμετρο αντίκτυπο στην αξία των ταμειακών ροών, ιδίως εάν οι συμβάσεις περιλαμβάνουν σημαντικά ενσωματωμένα δικαιώματα και εγγυήσεις ή εάν ισχύουν πολύπλοκες συμβάσεις αντασφάλισης·
- ε) η αξία των δικαιωμάτων και των εγγυήσεων επηρεάζεται από τη συμπεριφορά του ασφαλισμένου·
- στ) η επιχείρηση χρησιμοποιεί μηχανισμό μετριασμού των πολύπλοκων κινδύνων·
- ζ) στις συμβάσεις προβλέπεται συνδυασμός ποικίλων καλύψεων διαφορετικής φύσης·
- η) οι όροι των συμβάσεων είναι σύνθετοι, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τη δικαιόχρηση, τις συμμετοχές, τα κριτήρια ένταξης και αποκλεισμού της κάλυψης.

Κατευθυντήρια γραμμή 47 - Αξιολόγηση της κλίμακας των κινδύνων

1.86. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εντοπίζουν και να χρησιμοποιούν την ερμηνεία της κλίμακας που είναι η πλέον κατάλληλη για τις ειδικές συνθήκες που χαρακτηρίζουν την επιχείρηση και το προφίλ κινδύνου του χαρτοφυλακίου της. Ωστόσο, η αξιολόγηση της «κλίμακας» πρέπει να αντικειμενική και αξιόπιστη.

1.87. Για τη μέτρηση της κλίμακας των κινδύνων οι επιχειρήσεις πρέπει να ορίζουν ένα σημείο ή επίπεδο αναφοράς ειδικό για κάθε επιχείρηση, το οποίο οδηγεί σε σχετική και όχι απόλυτη αριθμητική εκτίμηση. Για τον σκοπό αυτό, οι κίνδυνοι μπορεί να θεωρούνται μικροί έως μεγάλοι ανάλογα με το καθορισμένο σημείο αναφοράς.

Κατευθυντήρια γραμμή 48 - Επίπεδο ανάλυσης της αξιολόγησης της σημαντικότητας

- 1.88. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να καθορίζουν το πλέον κατάλληλο επίπεδο στο οποίο πρέπει να διενεργείται η αξιολόγηση της σημαντικότητας για τους σκοπούς του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων, το οποίο θα μπορούσε να είναι το επίπεδο των επιμέρους ομοιογενών ομάδων κινδύνου, το επίπεδο των επιμέρους κατηγοριών δραστηριοτήτων ή το επίπεδο της συνολικής δραστηριότητας του ασφαλιστικού φορέα.
- 1.89. Οι επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη κατά την αξιολόγηση της σημαντικότητας ότι ένας κίνδυνος ο οποίος θεωρείται ασήμαντος όσον αφορά τη συνολική δραστηριότητα του ασφαλιστικού φορέα ενδέχεται να επηρεάζει σε σημαντικό βαθμό ένα μικρότερο τμήμα της επιχείρησης.
- 1.90. Επιπλέον, οι επιχειρήσεις δεν πρέπει να αναλύουν τις τεχνικές προβλέψεις μεμονωμένα αλλά να λαμβάνουν υπόψη κατά την αξιολόγηση κάθε περίπτωση στα ίδια κεφάλαια και, κατ' επέκταση στον ισολογισμό για τη συνολική φερεγγυότητα καθώς και στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 49 - Επιπτώσεις ουσιώδους σφάλματος που εντοπίζεται κατά την αξιολόγηση της αναλογικότητας

- 1.91. Στις περιπτώσεις όπου είναι αναπόφευκτη η χρήση από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση μεθόδου η οποία οδηγεί σε σημαντικό επίπεδο σφάλματος, η επιχείρηση πρέπει να τεκμηριώνει το γεγονός αυτό και να εξετάζει τις επιπτώσεις όσον αφορά την αξιοπιστία του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων και της συνολικής κατάστασης φερεγγυότητας. Συγκεκριμένα, η επιχείρηση πρέπει να αξιολογεί κατά πόσον το σημαντικό επίπεδο σφάλματος αντιμετωπίζεται επαρκώς κατά τον καθορισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας και, ως εκ τούτου, κατά τον καθορισμό του περιθωρίου κινδύνου στις τεχνικές προβλέψεις.

Μέθοδοι που εφαρμόζονται για τους υπολογισμούς των τεχνικών προβλέψεων κατά τη διάρκεια του έτους

Κατευθυντήρια γραμμή 50 - Απλοποιημένος υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων κατά τη διάρκεια του έτους

- 1.92. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιούν απλοποιήσεις, για παράδειγμα την απλοποίηση που περιγράφεται στο τεχνικό παράρτημα VI, με την επιφύλαξη της αξιολόγησης της αναλογικότητας, για τους τριμηνιαίους υπολογισμούς των τεχνικών προβλέψεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 51 - Υπολογισμός της βέλτιστης εκτίμησης των τριμηνιαίων τεχνικών προβλέψεων για τους κλάδους ασφάλισης ζωής και ζημιών

- 1.93. Για τον τριμηνιαίο υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης των τεχνικών προβλέψεων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να

διενεργούν κυλιόμενο προς τα εμπρός υπολογισμό, λαμβάνοντας υπόψη τις ταμειακές ροές του τριμήνου και τις νέες υποχρεώσεις που προκύπτουν κατά τη διάρκεια του τριμήνου. Η επιχείρηση πρέπει να επικαιροποιεί τις παραδοχές της μεθόδου υπολογισμού με κύλιση προς τα εμπρός όταν από την ανάλυση των πραγματικών έναντι των αναμενόμενων στοιχείων προκύπτει ότι έχουν σημειωθεί σημαντικές αλλαγές κατά τη διάρκεια του τριμήνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 52 - Υπολογισμός της βέλτιστης εκτίμησης των τριμηνιαίων τεχνικών προβλέψεων για τον κλάδο ασφάλισης ζωής

1.94. Για τον τριμηνιαίο κυλιόμενο προς τα εμπρός υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης των τεχνικών προβλέψεων για τον κλάδο ασφάλισης ζωής όσον αφορά τις συμβάσεις που συνδέονται με δείκτες, τις συμβάσεις που συνδυάζουν ασφάλιση ζωής με επενδύσεις, καθώς και τις συμβάσεις με συμμετοχή στα κέρδη ή τις συμβάσεις με χρηματοοικονομικές εγγυήσεις, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να κάνουν χρήση της ανάλυσης ευαισθησίας όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 272 παράγραφος 5 των εκτελεστικών μέτρων για την αξιολόγηση της ευαισθησίας της βέλτιστης εκτίμησης στις συναφείς χρηματοοικονομικές παραμέτρους. Πρέπει να τεκμηριώνουν την επιλογή του συνόλου των χρηματοοικονομικών παραμέτρων και τη συνεχή καταλληλότητά τους για το χαρτοφυλάκιο των οικείων στοιχείων ενεργητικού, καθώς και τη συνάφεια και την ακρίβεια της ανάλυσης ευαισθησίας.

Μεθοδολογίες για την αποτίμηση των συμβατικών δικαιωμάτων και χρηματοοικονομικών εγγυήσεων

Κατευθυντήρια γραμμή 53 – Απόφαση σχετικά με τη μεθοδολογία

1.95. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αποτίμηση των συμβατικών δικαιωμάτων και χρηματοοικονομικών εγγυήσεων βασίζεται σε κατάλληλες, εφαρμόσιμες και συναφείς αναλογιστικές και στατιστικές μεθοδολογίες που λαμβάνουν υπόψη τις εξελίξεις στον τομέα αυτό.

1.96. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι λαμβάνονται υπόψη τουλάχιστον οι ακόλουθες πτυχές κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με τη μεθοδολογία για τον καθορισμό της αξίας των συμβατικών δικαιωμάτων και χρηματοοικονομικών εγγυήσεων:

- α) η φύση, η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των υποκείμενων κινδύνων και η αλληλεξάρτησή τους κατά τη διάρκεια ζωής των συμβάσεων·
- β) πιθανές γνώσεις σχετικά με τη φύση των δικαιωμάτων και των εγγυήσεων και τους βασικούς τους παράγοντες·
- γ) ενδελεχή εξέταση της αναγκαιότητας χρήσης πρόσθετων και σύνθετων υπολογισμών·
- δ) δικαιολόγηση της καταλληλότητας της μεθόδου.

Κατευθυντήρια γραμμή 54 - Μεθοδολογίες για την αποτίμηση των συμβατικών δικαιωμάτων και χρηματοοικονομικών εγγυήσεων

- 1.97. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν την αξιολόγηση της αναλογικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 56 των εκτελεστικών μέτρων κατά την εξέταση του ενδεχομένου χρήσης της προσέγγισης κλειστού τύπου ή στοχαστικής προσέγγισης για την αποτίμηση των συμβατικών δικαιωμάτων και χρηματοοικονομικών εγγυήσεων που περιλαμβάνονται στις συμβάσεις ασφάλισης.
- 1.98. Στις περιπτώσεις στις οποίες δεν είναι δυνατή η χρήση καμίας εκ των δύο αυτών μεθόδων, οι επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιούν ως τελευταία λύση μια προσέγγιση που περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενέργειες:
- α) ανάλυση των χαρακτηριστικών του δικαιώματος ή της εγγύησης και του τρόπου με τον οποίο θα επηρεάσει τις ταμειακές ροές·
  - β) ανάλυση του κατά πόσον το ποσό στο οποίο αναμένεται να ανέλθει το δικαίωμα ή η εγγύηση είναι θετικό ή αρνητικό·
  - γ) καθορισμός του κόστους του δικαιώματος ή των εγγυήσεων το οποίο αναμένεται να μεταβάλλεται με την πάροδο του χρόνου·
  - δ) εκτίμηση της πιθανότητας το δικαίωμα ή η εγγύηση να γίνουν περισσότερο ή λιγότερο δαπανηρά στο μέλλον.

Γεννήτριες οικονομικών σεναρίων (ΓΟΣ)

Κατευθυντήρια γραμμή 55 – Τεκμηρίωση της ΓΟΣ

- 1.99. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να είναι έτοιμες να παρουσιάσουν τα ακόλουθα έγγραφα στις εποπτικές αρχές κατόπιν αιτήματος:
- α) τα μαθηματικά μοντέλα στα οποία βασίζεται η ΓΟΣ και τον λόγο για την επιλογή της·
  - β) την αξιολόγηση της ποιότητας των δεδομένων·
  - γ) τη διαδικασία διαμόρφωσης·
  - δ) τις παραμέτρους που προκύπτουν από τη διαδικασία διαμόρφωσης (ιδίως εκείνες που αντιστοιχούν στους παράγοντες κινδύνου της αγοράς όσον αφορά τη μεταβλητότητα και τη συσχέτιση)·

Κατευθυντήρια γραμμή 56 - Γενική κατανόηση της ΓΟΣ

- 1.100. Στην περίπτωση που η ΓΟΣ έχει ανατεθεί εξωτερικά, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι κατανοούν επαρκώς τα μαθηματικά μοντέλα στα οποία βασίζεται η ΓΟΣ και τη διαδικασία διαμόρφωσης, με ιδιαίτερη έμφαση στις μεθόδους και στις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν, καθώς και στους περιορισμούς της, και πρέπει να ενημερώνονται για τυχόν σημαντικές αλλαγές σε συνεχή βάση.

Κατευθυντήρια γραμμή 57 - Διαδικασία διαμόρφωσης: δεδομένα της αγοράς και επιλογή χρηματοοικονομικών μέσων

- 1.101. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η διαδικασία διαμόρφωσης μιας ΓΟΣ η οποία χρησιμοποιείται για αποτίμηση που είναι συνεπής με την αγορά βασίζεται σε δεδομένα από χρηματοπιστωτικές αγορές που είναι συγκροτημένες, ρευστές και διαφανείς, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 των εκτελεστικών μέτρων, και που αντικατοπτρίζουν τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς. Σε περίπτωση που αυτό δεν είναι δυνατό, οι επιχειρήσεις πρέπει να χρησιμοποιούν άλλες τιμές της αγοράς δίνοντας προσοχή σε τυχόν στρεβλώσεις και διασφαλίζοντας ότι οι προσαρμογές για την αντιμετώπιση των στρεβλώσεων αυτών πραγματοποιούνται σκοπίμως, με αντικειμενικό και αξιόπιστο τρόπο.
- 1.102. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι η επιλογή των χρηματοοικονομικών μέσων που χρησιμοποιήθηκαν στη διαδικασία διαμόρφωσης είναι συναφής, δεδομένων των χαρακτηριστικών των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών υποχρεώσεων (π.χ. ενσωματωμένα δικαιώματα και χρηματοοικονομικές εγγυήσεις).

Κατευθυντήρια γραμμή 58 - Δοκιμές (ακρίβεια, αξιοπιστία και συνέπεια με την αγορά)

- 1.103. Όταν οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν μία ΓΟΣ για τη στοχαστική ανάπτυξη υποδειγμάτων των τεχνικών προβλέψεων, πρέπει να είναι σε θέση να καταδείξουν στις αρμόδιες εποπτικές αρχές ότι η ΓΟΣ είναι ακριβής, αξιόπιστη και συνεπής προς την αγορά. Θα πρέπει να διενεργείται μέτρηση της ακρίβειας της ΓΟΣ (τουλάχιστον μία ανάλυση σφάλματος Monte Carlo).
- 1.104. Για την απόδειξη της αξιοπιστίας της ΓΟΣ οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διενεργούν δοκιμές ευαισθησίας της αποτίμησης ορισμένων τυπικών στοιχείων του παθητικού στη μεταβλητότητα ορισμένων παραμέτρων της διαδικασίας διαμόρφωσης.
- 1.105. Για την απόδειξη των χαρακτηριστικών που συνθέτουν τη συνέπεια της ΓΟΣ με την αγορά, θα πρέπει να διεξάγονται τουλάχιστον ορισμένες από τις ακόλουθες δοκιμές στο σύνολο των σεναρίων που παράγονται από τη ΓΟΣ που χρησιμοποιείται για την αποτίμηση:
- α) δοκιμές διαμόρφωσης: επαλήθευση της εκπλήρωσης των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 των εκτελεστικών μέτρων.
  - β) δοκιμές Martingale: επαλήθευση του κριτηρίου Martingale για τις κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού (μετοχές, ομόλογα, ακίνητα, συναλλαγματικές ισοτιμίες, κ.λπ.) που χρησιμοποιήθηκαν για τη διαδικασία διαμόρφωσης της ΓΟΣ και για ορισμένες απλές στρατηγικές επενδύσεων χαρτοφυλακίου.
  - γ) δοκιμές συσχέτισης: σύγκριση των συσχετίσεων προσομοίωσης με ιστορικές συσχετίσεις.

1.106.Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι δοκιμές της ΓΟΣ όσον αφορά την ακρίβεια, την αξιοπιστία και τη συνέπεια με την αγορά διενεργούνται σε τακτική βάση και τουλάχιστον ετησίως.

Κατευθυντήρια γραμμή 59 - Γεννήτριες τυχαίων και ψευδοτυχαίων αριθμών

1.107.Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι γεννήτριες (ψευδο)τυχαίων αριθμών που χρησιμοποιούνται σε μια ΓΟΣ έχουν υποβληθεί σε κατάλληλες δοκιμές.

Κατευθυντήρια γραμμή 60 - Συνεχής καταλληλότητα της ΓΟΣ

1.108.Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διαθέτουν επαρκείς διαδικασίες για να διασφαλίζεται ότι η καταλληλότητα της ΓΟΣ διατηρείται σε συνεχή βάση για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων.

Υπολογισμός του περιθωρίου κινδύνου

Κατευθυντήρια γραμμή 61 - Μέθοδοι υπολογισμού του περιθωρίου κινδύνου

1.109.Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον είναι απαραίτητη η πλήρης πρόβλεψη όλων των μελλοντικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας προκειμένου να αντικατοπτρίζεται με αναλογικό τρόπο η φύση, η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των κινδύνων που διέπουν τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις της επιχείρησης αναφοράς. Στην περίπτωση αυτή, οι επιχειρήσεις πρέπει να διενεργούν τους εν λόγω υπολογισμούς. Σε διαφορετική περίπτωση είναι δυνατή η χρήση εναλλακτικών μεθόδων για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου, διασφαλίζοντας ότι η επιλεγμένη μέθοδος είναι κατάλληλη για την κάλυψη του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

1.110.Στην περίπτωση που χρησιμοποιούνται απλοποιημένες μεθοδολογίες για τον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης, οι επιχειρήσεις πρέπει να αξιολογούν τον επακόλουθο αντίκτυπο που μπορεί η χρήση των εν λόγω μεθοδολογιών να έχει στις διαθέσιμες μεθόδους για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης τυχόν απλοποιημένων μεθόδων για την πρόβλεψη των μελλοντικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 62 - Ιεράρχηση των μεθόδων για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου

1.111.Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το καταλληλότερο επίπεδο της ιεράρχησης που παρατίθεται κατωτέρω, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η πολυπλοκότητα των υπολογισμών δεν υπερβαίνει τον βαθμό που απαιτείται ώστε να αντικατοπτρίζεται με αναλογικό τρόπο η φύση, η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των κινδύνων που διέπουν τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υποχρεώσεις.

1.112.Οι επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν την ιεράρχηση των μεθόδων σύμφωνα με το οριζόμενο πλαίσιο κατά τον καθορισμό της αρχής της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας της ορθής αξιολόγησης των κινδύνων.

1.113.Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να χρησιμοποιούν την ακόλουθη ιεράρχηση ως βάση για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων όσον αφορά τις μεθόδους που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την πρόβλεψη των μελλοντικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας:

- **Μέθοδος 1)** Κατά προσέγγιση υπολογισμός των μεμονωμένων κινδύνων ή επιμέρους κινδύνων που περιλαμβάνονται σε ορισμένες ή όλες τις ενότητες ή υποενότητες που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των μελλοντικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 στοιχείο α) των εκτελεστικών μέτρων.
- **Μέθοδος 2)** Κατά προσέγγιση υπολογισμός της συνολικής κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας για κάθε μελλοντικό έτος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 στοιχείο α) των εκτελεστικών μέτρων, μεταξύ άλλων χρησιμοποιώντας τον δείκτη της βέλτιστης εκτίμησης για το συγκεκριμένο μελλοντικό έτος προς τη βέλτιστη εκτίμηση κατά την ημερομηνία αποτίμησης.

Η μέθοδος αυτή δεν είναι κατάλληλη όταν κατά την ημερομηνία αποτίμησης ή σε μεταγενέστερες ημερομηνίες υπάρχουν αρνητικές βέλτιστες εκτιμήσεις.

Με τη μέθοδο αυτή λαμβάνονται υπόψη τα μοτίβα λήξης και εκκαθάρισης των υποχρεώσεων χωρίς τις τυχόν αντασφαλίσεις. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ως έναν ορισμένο βαθμό ο τρόπος με τον οποίο υπολογίστηκε η βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων χωρίς τις τυχόν αντασφαλίσεις. Θα πρέπει να λαμβάνεται επίσης υπόψη το κατά πόσον οι παραδοχές όσον αφορά το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης μπορούν να θεωρηθούν αμετάβλητες συν τω χρόνω. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει:

- α) για όλους τους αναληφθέντες κινδύνους, εξέταση του κατά πόσον η σύνθεση των επιμέρους κινδύνων στον αναληφθέντα κίνδυνο είναι η ίδια·
- β) για τον κίνδυνο αθέτησης αντισυμβαλλομένου, εξέταση του κατά πόσον η μέση πιστωτική διαβάθμιση των αντασφαλιστών και των φορέων ειδικού σκοπού είναι η ίδια·
- γ) για τον κίνδυνο της αγοράς, εξέταση του κατά πόσον ο ουσιώδης κίνδυνος της αγοράς σε σχέση με την καθαρή βέλτιστη εκτίμηση είναι ο ίδιος·
- δ) για τον λειτουργικό κίνδυνο, εξέταση του κατά πόσον η αναλογία του μεριδίου των αντασφαλιστών και των φορέων ειδικού σκοπού στις υποχρεώσεις είναι η ίδια·

ε) για την προσαρμογή, εξέταση του κατά πόσον η ικανότητα απορρόφησης ζημιών των τεχνικών προβλέψεων σε σχέση με την καθαρή βέλτιστη εκτίμηση είναι η ίδια.

Εάν ορισμένες ή όλες οι παραδοχές αυτές δεν ευσταθούν, η επιχείρηση πρέπει να διενεργήσει τουλάχιστον ποιοτική αξιολόγηση της σημαντικότητας της απόκλισης από τις εν λόγω παραδοχές. Εάν ο αντίκτυπος της απόκλισης δεν είναι σημαντικός σε σύγκριση με το περιθώριο κινδύνου συνολικά, τότε είναι δυνατή η χρήση της μεθόδου αυτής. Σε διαφορετική περίπτωση, η επιχείρηση πρέπει είτε να προσαρμόσει καταλλήλως τον μαθηματικό τύπο ή να ενθαρρυνθεί να χρησιμοποιήσει μια περισσότερο αναλυτική μέθοδο.

- **Μέθοδος 3)** Κατά προσέγγιση υπολογισμός του προεξοφλημένου αθροίσματος όλων των μελλοντικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας με μία ενέργεια χωρίς κατά προσέγγιση υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας για κάθε μελλοντικό έτος όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 στοιχείο β) των εκτελεστικών μέτρων, μεταξύ άλλων με χρήση της τροποποιημένης διάρκειας των ασφαλιστικών υποχρεώσεων ως συντελεστή αναλογικότητας.

Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με την εφαρμογή μεθόδου που βασίζεται στην τροποποιημένη διάρκεια των ασφαλιστικών υποχρεώσεων, θα πρέπει να δίδεται προσοχή στην αξία της τροποποιημένης διάρκειας για να αποφεύγονται άνευ σημασίας αποτελέσματα όσον αφορά το περιθώριο κινδύνου.

Με τη μέθοδο αυτή λαμβάνονται υπόψη τα μοτίβα λήξης και εκκαθάρισης των υποχρεώσεων χωρίς τις τυχόν αντασφαλίσεις. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ως έναν ορισμένο βαθμό ο τρόπος με τον οποίο υπολογίστηκε η βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων χωρίς τις τυχόν αντασφαλίσεις. Θα πρέπει να λαμβάνεται επίσης υπόψη το κατά πόσον οι παραδοχές όσον αφορά το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης μπορούν να θεωρηθούν αμετάβλητες συν τω χρόνω. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει:

- α) για τις βασικές κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, εξέταση του κατά πόσον η σύνθεση και οι αναλογίες των κινδύνων και των επιμέρους κινδύνων δεν μεταβάλλονται με την πάροδο των ετών·
- β) για τον κίνδυνο αθέτησης αντισυμβαλλομένου, εξέταση του κατά πόσον η μέση πιστωτική διαβάθμιση των αντασφαλιστών και των φορέων ειδικού σκοπού παραμένει αμετάβλητη με την πάροδο των ετών·
- γ) για τον λειτουργικό κίνδυνο και τον κίνδυνο αθέτησης αντισυμβαλλομένου, εξέταση του κατά πόσον η τροποποιημένη διάρκεια είναι η ίδια για τις υποχρεώσεις χωρίς και με τις τυχόν αντασφαλίσεις·

- δ) για τον κίνδυνο της αγοράς, εξέταση του κατά πόσον ο σημαντικός κίνδυνος της αγοράς σε σχέση με την καθαρή βέλτιστη εκτίμηση παραμένει αμετάβλητος με την πάροδο των ετών.
- ε) για την προσαρμογή, εξέταση του κατά πόσον η ικανότητα απορρόφησης ζημιών των τεχνικών προβλέψεων σε σχέση με την καθαρή βέλτιστη εκτίμηση παραμένει αμετάβλητη με την πάροδο των ετών.

Μια επιχείρηση που προτίθεται να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο αυτή πρέπει να εξετάσει τον βαθμό στον οποίο ευσταθούν οι παραδοχές αυτές. Εάν ορισμένες ή όλες οι παραδοχές αυτές δεν ευσταθούν, η επιχείρηση πρέπει να διενεργήσει τουλάχιστον ποιοτική αξιολόγηση της σημαντικότητας της απόκλισης από τις εν λόγω παραδοχές. Εάν ο αντίκτυπος της απόκλισης δεν είναι σημαντικός σε σύγκριση με το περιθώριο κινδύνου συνολικά, τότε είναι δυνατή η χρήση αυτής της απλούστευσης.

Σε διαφορετική περίπτωση, η επιχείρηση πρέπει είτε να προσαρμόσει καταλλήλως τον μαθηματικό τύπο ή να ενθαρρυνθεί να χρησιμοποιήσει μια περισσότερο αναλυτική μέθοδο.

- **Μέθοδος 4)** Κατά προσέγγιση υπολογισμός του περιθωρίου κινδύνου μέσω υπολογισμού του ως ποσοστού της βέλτιστης εκτίμησης.

Σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή, το περιθώριο κινδύνου πρέπει να υπολογίζεται ως ποσοστό της βέλτιστης εκτίμησης των τεχνικών προβλέψεων χωρίς τις αντασφαλίσεις κατά την ημερομηνία αποτίμησης. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το ποσοστό που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για μια συγκεκριμένη κατηγορία δραστηριοτήτων, η επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη ότι το ποσοστό αυτό είναι πιθανό να αυξηθεί εάν η τροποποιημένη διάρκεια των ασφαλιστικών υποχρεώσεων -ή κάποιο άλλο μέτρο του μοτίβου εκκαθάρισης των υποχρεώσεων αυτών- αυξηθεί.

Οι επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την εξαιρετικά απλουστευτική φύση της μεθόδου αυτής, η οποία θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο στην περίπτωση όπου έχει αποδειχθεί ότι δεν είναι δυνατή η εφαρμογή καμίας από τις περισσότερο σύνθετες προσεγγίσεις για το περιθώριο κινδύνου που αναφέρονται στην ανωτέρω ιεράρχηση.

Όταν οι επιχειρήσεις βασίζονται στη μέθοδο αυτή για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου, πρέπει να δικαιολογούνται και να τεκμηριώνονται στο σκεπτικό τα ποσοστά που χρησιμοποιούνται ανά κατηγορία δραστηριότητας. Στη δικαιολόγηση και στο σκεπτικό αυτό πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τυχόν ειδικά χαρακτηριστικά των υπό αξιολόγηση χαρτοφυλακίων. Οι επιχειρήσεις δεν πρέπει να χρησιμοποιούν τη μέθοδο αυτή όταν υπάρχουν αρνητικές τιμές βέλτιστων εκτιμήσεων.

1.114.Με την επιφύλαξη της αξιολόγησης αναλογικότητας και των διατάξεων του άρθρου 58 των εκτελεστικών μέτρων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές

επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιούν τις απλοποιήσεις που ορίζονται στο τεχνικό παράρτημα IV κατά την εφαρμογή της ιεράρχησης των μεθόδων.

Κατευθυντήρια γραμμή 63 – Κατανομή του συνολικού περιθωρίου κινδύνου

1.115. Στις περιπτώσεις στις οποίες είναι υπερβολικά περίπλοκος ο ακριβής υπολογισμός της συνεισφοράς των επιμέρους κατηγοριών δραστηριοτήτων στη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας κατά τη διάρκεια ζωής του συνόλου του χαρτοφυλακίου, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις θα πρέπει να μπορούν να εφαρμόζουν απλοποιημένες μεθόδους για την κατανομή του συνολικού περιθωρίου κινδύνου στις επιμέρους κατηγορίες δραστηριοτήτων οι οποίες να είναι αναλογικές προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των σχετικών κινδύνων. Οι εφαρμοζόμενες μέθοδοι πρέπει να παραμένουν συνεπείς με την πάροδο του χρόνου.

Υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων συνολικά

Κατευθυντήρια γραμμή 64 - Συνυπολογισμός της αβεβαιότητας

1.117. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να κατανοούν, μέσω της εξέτασης της αβεβαιότητας για την αξιόπιστη αναπαραγωγή των μελλοντικών ταμειακών ροών που συνδέονται με τις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές υποχρεώσεις, ότι οι ταμειακές ροές των χρηματοοικονομικών μέσων δεν πρέπει να παρέχουν μόνο το ίδιο αναμενόμενο ποσό με τις ταμειακές ροές που συνδέονται με τις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές υποχρεώσεις, αλλά και τα ίδια μοτίβα μεταβλητότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 65 – Αξιόπιστη αναπαραγωγή

1.118. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν πρέπει να θεωρούν ότι οι μελλοντικές ταμειακές ροές που συνδέονται με ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές υποχρεώσεις αναπαράγονται με αξιόπιστο τρόπο εάν:

- α) ένα ή περισσότερα χαρακτηριστικά της μελλοντικής ταμειακής ροής, συμπεριλαμβανομένων της αναμενόμενης αξίας της, της μεταβλητότητάς της ή οποιουδήποτε άλλου χαρακτηριστικού, εξαρτώνται από κινδύνους των οποίων το συγκεκριμένο μοτίβο εντός της επιχείρησης δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί σε μέσα που αποτελούν αντικείμενο ενεργούς διαπραγμάτευσης στις χρηματοπιστωτικές αγορές·
- β) οι τρέχουσες πληροφορίες σχετικά με τις συναλλαγές και τις τιμές δεν είναι συνήθως άμεσα διαθέσιμες στο κοινό, λόγω του ότι ένα ή περισσότερα χαρακτηριστικά της μελλοντικής ταμειακής ροής εξαρτώνται σε οποιονδήποτε βαθμό από την εξέλιξη ειδικών ανά επιχείρηση παραγόντων, όπως οι δαπάνες ή το κόστος εξαγορών· ή,
- γ) ένα ή περισσότερα χαρακτηριστικά της μελλοντικής ταμειακής ροής εξαρτώνται από την εξέλιξη παραγόντων που δεν σχετίζονται με την επιχείρηση και για τους οποίους δεν υφίσταται χρηματοοικονομικό μέσο για το οποίο να είναι δυνατή η παρατήρηση αξιόπιστων τιμών της αγοράς.

Κατευθυντήρια γραμμή 66 - Βραχυπρόθεσμες διαταραχές

- 1.119. Στην περίπτωση όπου μία ενεργός και διαφανής αγορά δεν πληροί προσωρινά έναν ή περισσότερους από τους όρους που πρέπει να πληρούν οι συγκροτημένες και ρευστές αγορές, και αναμένεται ευλόγως ότι εντός των τριών επόμενων μηνών θα είναι σε θέση να πληροί εκ νέου τους όρους αυτούς, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να χρησιμοποιούν τις τιμές που παρατηρήθηκαν κατά την εν λόγω περίοδο για τους σκοπούς του παρόντος εγγράφου.
- 1.120. Οι επιχειρήσεις πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον η χρήση των εν λόγω τιμών δεν συνεπάγεται ουσιώδες σφάλμα στην αποτίμηση των τεχνικών προβλέψεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 67 - Διαχωρισμός υποχρεώσεων που αποτιμώνται ως σύνολο

- 1.121. Στην περίπτωση όπου στο πλαίσιο της ίδιας σύμβασης υπάρχουν περισσότερες από μία μελλοντικές ταμειακές ροές που πληρούν όλες τις προϋποθέσεις για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων συνολικά και άλλες μελλοντικές ταμειακές ροές που δεν πληρούν ορισμένους από τους όρους αυτούς, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διαχωρίζουν τα δύο σύνολα ταμειακών ροών. Για το πρώτο σύνολο ταμειακών ροών δεν απαιτείται χωριστός υπολογισμός της βέλτιστης εκτίμησης και του περιθωρίου κινδύνου, αλλά όσον αφορά το δεύτερο σύνολο ταμειακών ροών οι επιχειρήσεις πρέπει να υποχρεούνται να πραγματοποιούν χωριστό υπολογισμό. Εάν ο προτεινόμενος διαχωρισμός δεν είναι εφικτός, ιδίως όταν υπάρχει σημαντικός βαθμός αλληλεξάρτησης μεταξύ των δύο συνόλων ταμειακών ροών, πρέπει οι επιχειρήσεις να υποχρεούνται να προβαίνουν σε χωριστούς υπολογισμούς της βέλτιστης εκτίμησης και του περιθωρίου κινδύνου για ολόκληρη τη σύμβαση.

Μελλοντικά ασφάλιστρα

Κατευθυντήρια γραμμή 68 - Ταμειακές ροές μελλοντικών ασφάλιστρων έναντι εισπρακτέων ασφάλιστρων

- 1.122. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να καθορίζουν τις μελλοντικές ταμειακές ροές ασφάλιστρων που περιλαμβάνονται εντός των ορίων της σύμβασης κατά την ημερομηνία αποτίμησης και να συμπεριλαμβάνουν στον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης των υποχρεώσεων τις μελλοντικές ταμειακές ροές ασφάλιστρων που είναι εξοφλητέες μετά την ημερομηνία αποτίμησης.
- 1.123. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να αντιμετωπίζουν τα ασφάλιστρα που είναι εξοφλητέα έως την ημερομηνία αποτίμησης ως εισπρακτέα ασφάλιστρα στον ισολογισμό τους μέχρις ότου καταβληθούν τα χρηματικά ποσά.

Υπολογισμός των προβλέψεων απαιτήσεων

Κατευθυντήρια γραμμή 69 - Μέθοδοι υπολογισμού των προβλέψεων για εκκρεμείς δηλωθείσες απαιτήσεις

1.124.Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν πρέπει να περιλαμβάνουν προβλέψεις ζημιών που συνέβησαν αλλά δεν δηλώθηκαν (IBNR-incurred but not reported) ούτε έμμεσα έξοδα διακανονισμού (ULAE-unallocated loss adjustment expenses) στον υπολογισμό της πρόβλεψης των εκκρεμών απαιτήσεων που έχουν δηλωθεί, η οποία αποτελεί το σκέλος της πρόβλεψης απαιτήσεων για τις οποίες τα συμβάντα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση έχουν δηλωθεί στον ασφαλιστή.

1.125.Δύο πιθανές μέθοδοι για την εκτίμηση της πρόβλεψης των εκκρεμών απαιτήσεων για τις οποίες έχει γίνει δήλωση είναι:

- εξέταση του αριθμού των απαιτήσεων για τις οποίες έχει γίνει δήλωση και του μέσου κόστους τους·
- κατά περίπτωση εκτίμηση.

Κατευθυντήρια γραμμή 70 - Μέθοδοι υπολογισμού των προβλέψεων για μη δηλωθείσες απαιτήσεις

1.126.Στις περιπτώσεις όπου χρησιμοποιούνται αναλογιστικές τεχνικές (π.χ. τεχνικές «chain ladder») για την εκτίμηση της πρόβλεψης ζημιών που συνέβησαν αλλά δεν δηλώθηκαν, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν ιδιαίτερως υπόψη κατά πόσον οι παραδοχές στις οποίες βασίζεται η τεχνική ευσταθούν, ή εάν απαιτούνται προσαρμογές στα μοτίβα εξέλιξης προκειμένου να αντικατοπτρίζεται καταλλήλως κάθε πιθανή μελλοντική εξέλιξη.

Κατευθυντήρια γραμμή 71 - Μέθοδοι αποτίμησης των δαπανών διακανονισμού απαιτήσεων- έμμεσα έξοδα διακανονισμού (ULAE)

1.127.Όταν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν απλοποιημένη μέθοδο για την πρόβλεψη των δαπανών διακανονισμού απαιτήσεων βάσει εκτίμησης ως ποσοστού της πρόβλεψης απαιτήσεων, όπως περιγράφεται στο τεχνικό παράρτημα II, το ενδεχόμενο αυτό πρέπει να εξετάζεται μόνο όταν μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι οι δαπάνες είναι αναλογικές προς το σύνολο των προβλέψεων, στις περιπτώσεις όπου η αναλογία διατηρείται σταθερή συν τω χρόνω και όπου οι δαπάνες κατανέμονται ομοιόμορφα κατά τη διάρκεια ζωής του χαρτοφυλακίου απαιτήσεων ως συνόλου.

Υπολογισμός των προβλέψεων ασφαλιστρών

Κατευθυντήρια γραμμή 72 – Κάλυψη

1.128.Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι προβλέψεις ασφαλιστρών κατά την ημερομηνία αποτίμησης περιλαμβάνουν την αποτίμηση όλων των αναγνωρισμένων υποχρεώσεων εντός των ορίων των συμβάσεων ασφάλισης ή αντασφάλισης, για το σύνολο της έκθεσης σε μελλοντικά συμβάντα για τα οποία εγείρονται απαιτήσεις, όπου:

- α) η κάλυψη ίσχυε πριν από την ημερομηνία αποτίμησης·

β) η κάλυψη δεν ίσχυε πριν από την ημερομηνία αποτίμησης, αλλά η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση έγινε συμβαλλόμενο μέρος στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική σύμβαση που παρέχει την κάλυψη.

1.129. Με την επιφύλαξη της αξιολόγησης αναλογικότητας και των διατάξεων του άρθρου 36 παράγραφος 2 των εκτελεστικών μέτρων, οι επιχειρήσεις μπορούν να εφαρμόζουν την απλοποίηση που παρατίθεται στο τεχνικό παράρτημα ΙΙΙ.

Κατευθυντήρια γραμμή 73 - Παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τις προβλέψεις του κόστους απαιτήσεων

1.130. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι στην αξιολόγηση των ταμειακών ροών αποζημιώσεων που περιλαμβάνονται στις προβλέψεις ασφαλιστρών συνυπολογίζονται επαρκώς η αναμενόμενη εμφάνιση και το κόστος μελλοντικών απαιτήσεων, συμπεριλαμβανομένου του συνυπολογισμού της πιθανότητας ασυνήθιστων, υψηλής σοβαρότητας απαιτήσεων και λανθανουσών απαιτήσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 74 - Αβεβαιότητα όσον αφορά τη συμπεριφορά του ασφαλισμένου

1.131. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αποτίμηση των προβλέψεων ασφαλιστρών περιλαμβάνει πρόβλεψη της πιθανότητας οι ασφαλισμένοι να ασκήσουν τα δικαιώματα επέκτασης ή ανανέωσης σύμβασης ή ακύρωσης σύμβασης πριν από το τέλος της παρεχόμενης περιόδου κάλυψης.

Κατευθυντήρια γραμμή 75 – Αρνητική πρόβλεψη ασφαλιστρών

1.132. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι, στην περίπτωση όπου η παρούσα αξία των μελλοντικών ταμειακών εισροών υπερβαίνει την παρούσα αξία των μελλοντικών ταμειακών εκροών, η πρόβλεψη ασφαλιστρών, εξαιρουμένου του περιθωρίου κινδύνου, είναι αρνητική.

Υπολογισμός των αναμενόμενων κερδών από μελλοντικά ασφάλιστρα (EPIFP-Expected Profits in Future Premiums)

Κατευθυντήρια γραμμή 76 - Διαχωρισμός των ασφαλιστικών υποχρεώσεων

1.133. Για τον σκοπό του υπολογισμού που ορίζεται στο άρθρο 260 των εκτελεστικών μέτρων, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διαχωρίζουν τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις σε υποχρεώσεις που καταλογίζονται σε ήδη καταβληθέντα ασφάλιστρα και σε υποχρεώσεις που καταλογίζονται σε ασφάλιστρα σχετικά με την ισχύουσα δραστηριότητα που είναι εισηρακτέα στο μέλλον.

Κατευθυντήρια γραμμή 77 - Παραδοχές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των EPIFP

1.134. Για τον σκοπό του υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων χωρίς περιθώριο κινδύνου με βάση την παραδοχή ότι τα ασφαλιστήρια που σχετίζονται με ισχύουσες ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές συμβάσεις και τα οποία αναμένεται να εισπραχθούν στο μέλλον δεν θα εισπραχθούν, οι επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν την ίδια αναλογιστική μέθοδο που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων χωρίς περιθώριο κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 77 της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ, με τις ακόλουθες τροποποιημένες παραδοχές:

- α) θα πρέπει να θεωρείται ότι τα ασφαλιστήρια εξακολουθούν να ισχύουν και να μην αντιμετωπίζονται ως εξαγορασθέντα·
- β) ανεξαρτήτως των νομικών ή συμβατικών όρων που είναι εφαρμοστέοι στη σύμβαση, ο υπολογισμός δεν πρέπει να περιλαμβάνει κυρώσεις, μειώσεις ή οποιοδήποτε άλλο είδος προσαρμογής της θεωρητικής αναλογιστικής αποτίμησης των τεχνικών προβλέψεων χωρίς περιθώριο κινδύνου υπολογιζόμενης ωσάν το ασφαλιστήριο να εξακολουθούσε να ισχύει·
- γ) οι υπόλοιπες παραδοχές δεν πρέπει να τροποποιούνται.

Μεθοδολογίες για τον υπολογισμό των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού

Κατευθυντήρια γραμμή 78 - Βαθμός πρόβλεψης για μελλοντικές αγορές αντασφάλισης

1.135. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να αναγνωρίζουν τις μελλοντικές ταμειακές ροές που σχετίζονται με μελλοντικές αγορές αντασφάλισης που καλύπτουν υποχρεώσεις που έχουν ήδη αναγνωριστεί στον ισολογισμό - στον βαθμό που αντικαθιστούν τυχόν εκπνέουσες ρυθμίσεις αντασφάλισης και εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι πληρούν τους κάτωθι όρους:

- α) η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει γραπτώς τεκμηριωμένη πολιτική για την αντικατάσταση της ρύθμισης αντασφάλισης·
- β) η αντικατάσταση της ρύθμισης αντασφάλισης πραγματοποιείται κάθε τρεις μήνες και όχι συχνότερα·
- γ) η αντικατάσταση της ρύθμισης αντασφάλισης δεν εξαρτάται από τυχόν μελλοντικό συμβάν το οποίο βρίσκεται εκτός του ελέγχου της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης. Στην περίπτωση όπου η αντικατάσταση της ρύθμισης αντασφάλισης εξαρτάται από τυχόν μελλοντικό συμβάν, το οποίο βρίσκεται υπό τον έλεγχο της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, οι όροι πρέπει να τεκμηριώνονται σαφώς στην γραπτώς τεκμηριωμένη πολιτική που αναφέρεται στο σημείο α)·
- δ) η αντικατάσταση της ρύθμισης αντασφάλισης πρέπει να είναι ρεαλιστική και συνεπής με την τρέχουσα επιχειρηματική πρακτική της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης και την επιχειρηματική στρατηγική της. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να είναι σε θέση να εξακριβώσει ότι η αντικατάσταση είναι ρεαλιστική μέσω σύγκρισης της

υποτιθέμενης αντικατάστασης με αντικαταστάσεις στις οποίες είχε προβεί στο παρελθόν·

- ε) ο κίνδυνος να μην είναι εφικτή η αντικατάσταση της ρύθμισης ανασφάλισης λόγω περιορισμών ως προς την ικανότητα είναι ασήμαντος·
- στ) πραγματοποιείται κατάλληλη εκτίμηση των μελλοντικών ασφαλιστρών ανασφάλισης που πρόκειται να χρεωθούν η οποία αντικατοπτρίζει τον κίνδυνο αύξησης του κόστους αντικατάστασης ισχύουσας ρύθμισης ανασφάλισης·
- ζ) η αντικατάσταση της ρύθμισης ανασφάλισης δεν αντίκειται στις απαιτήσεις που εφαρμόζονται στις μελλοντικές ενέργειες διαχείρισης όπως ορίζονται στο άρθρο 236 των εκτελεστικών μέτρων.

Κατευθυντήρια γραμμή 79 - Απλοποιημένος υπολογισμός των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού - προβλέψεις ασφαλιστρών

1.136. Για την εκτίμηση του ποσού ανασφάλισης που είναι ανακτήσιμο από το μεικτό ποσό της πρόβλεψης ασφαλιστρών στην περίπτωση που εφαρμόζεται απλοποιημένος υπολογισμός, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν χωριστό συντελεστή «μεικτό προς καθαρό» στην ταμειακή εκροή και ενδεχομένως οι επιχειρήσεις να πρέπει να εφαρμόζουν διαφορετικό συντελεστή «μεικτό προς καθαρό» για την ταμειακή εισροή. Οι επιχειρήσεις πρέπει να βασίζονται τον συντελεστή «μεικτό προς καθαρό» για την ταμειακή εκροή σε εξέταση παλαιότερων συμβάντων από τα οποία προέκυψαν απαιτήσεις λαμβάνοντας υπόψη το εφαρμοστέο μελλοντικό πρόγραμμα ανασφάλισης. Ο συντελεστής «μεικτό προς καθαρό» για την ταμειακή εισροή πρέπει να βασίζεται στην εξέταση του σχετικού μεικτού ποσού και των ασφαλιστρών που πρόκειται να εισπραχθούν και να καταβληθούν.

1.137. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης παραγράφου της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής και της αξιολόγησης αναλογικότητας οι επιχειρήσεις μπορούν να εφαρμόζουν τις απλοποιήσεις που παρατίθενται στο τεχνικό παράρτημα V.

Κατευθυντήρια γραμμή 80 - Απλοποιημένος υπολογισμός των ανακτήσιμων ποσών από ανασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού - προβλέψεις εκκρεμών απαιτήσεων

1.138. Όσον αφορά τις προβλέψεις εκκρεμών απαιτήσεων για ανακτήσιμα ποσά ανασφάλισης, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να χρησιμοποιούν χωριστές τεχνικές «μεικτού προς καθαρό» είτε για κάθε έτος ατυχήματος είτε για κάθε έτος ανάληψης κινδύνων που δεν έχουν αναπτυχθεί οριστικά για μια συγκεκριμένη κατηγορία δραστηριοτήτων ή ομοιογενή ομάδα κινδύνου, εφόσον κρίνεται σκόπιμο.

Κατευθυντήρια γραμμή 81 - Απλοποιημένος υπολογισμός της προσαρμογής λόγω αθέτησης αντισυμβαλλομένου

1.139.Όσον αφορά τον απλοποιημένο υπολογισμό της προσαρμογής λόγω αθέτησης αντισυμβαλλομένου που προβλέπεται στο άρθρο 61 των εκτελεστικών μέτρων και ο οποίος βασίζεται στην παραδοχή ότι η πιθανότητα αθέτησης του αντισυμβαλλομένου παραμένει σταθερή συν τω χρόνω, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που προτίθενται να χρησιμοποιήσουν αυτή την απλοποίηση πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον η παραδοχή αυτή είναι ρεαλιστική, λαμβάνοντας υπόψη τη βαθμίδα πιστωτικής ποιότητας του αντισυμβαλλομένου και την τροποποιημένη διάρκεια των ανακτήσιμων ποσών από αντασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού.

Γενικές αρχές όσον αφορά τις μεθοδολογίες για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων

Κατευθυντήρια γραμμή 82 - Η περίοδος πρόβλεψης

1.140.Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον η περίοδος πρόβλεψης και το χρονοδιάγραμμα των ταμειακών ροών προς τους ασφαλισμένους κατά τη διάρκεια του έτους είναι αναλογικά, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει τουλάχιστον να λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- α) τον βαθμό ομοιογένειας των ταμειακών ροών·
- β) το επίπεδο αβεβαιότητας, δηλαδή τον βαθμό στον οποίο είναι δυνατή η εκτίμηση των μελλοντικών ταμειακών ροών·
- γ) τη φύση των ταμειακών ροών.

Τμήμα 5: Επικύρωση

Κατευθυντήρια γραμμή 83 – Αναλογικότητα της επικύρωσης των τεχνικών προβλέψεων

1.141.Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να διασφαλίζει ότι η διαδικασία επικύρωσης είναι αναλογική, λαμβάνοντας υπόψη τη σημαντικότητα του αντικτύπου των παραδοχών, των κατά προσέγγιση υπολογισμών και των μεθοδολογιών, τόσο μεμονωμένα όσο και συνδυαστικά, στην τιμή των τεχνικών προβλέψεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 84 - Επιλογή προσεγγίσεων και διαδικασιών επικύρωσης

1.142.Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να εξετάζει τις προσεγγίσεις και τις διαδικασίες επικύρωσης που είναι πλέον κατάλληλες με βάση τα χαρακτηριστικά της υποχρέωσης και την προβλεπόμενη χρήση της προσέγγισης ή διαδικασίας.

Κατευθυντήρια γραμμή 85 - Ποιοτικές και ποσοτικές προσεγγίσεις

1.143.Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να διασφαλίζει ότι η διαδικασία επικύρωσης καλύπτει

τόσο ποιοτικές όσο και ποσοτικές πτυχές και ότι δεν περιορίζεται σε μία σύγκριση των εκτιμήσεων και στα αποτελέσματά της. Πρέπει να περιλαμβάνει επίσης ποιοτικές πτυχές, όπως αξιολόγηση των ελέγχων, τεκμηρίωση, ερμηνεία και παρουσίαση αποτελεσμάτων.

Κατευθυντήρια γραμμή 86 – Τακτική και δυναμική διαδικασία επικύρωσης

1.144. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να διενεργεί τακτική και δυναμική διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας θα βελτιώνει τις προσεγγίσεις επικύρωσης ανά τακτά χρονικά διαστήματα ώστε να ενσωματώνει την πείρα που αποκτάται από προηγούμενες επικυρώσεις και να λαμβάνει υπόψη τις μεταβολές της αγοράς και των συνθηκών λειτουργίας.

Κατευθυντήρια γραμμή 87 – Σύγκριση με τις εμπειρικές παρατηρήσεις - αποκλίσεις

1.145. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αναλογιστική λειτουργία:

- α) προσδιορίζει τη συνολική απόκλιση μεταξύ των εμπειρικών παρατηρήσεων για τις αναμενόμενες απαιτήσεις και των εμπειρικών παρατηρήσεων για τις πραγματικές απαιτήσεις·
- β) χωρίζει τη συνολική απόκλιση στις βασικές πηγές της και αναλύει τους λόγους στους οποίους οφείλονται οι αποκλίσεις·
- γ) εάν η απόκλιση δεν φαίνεται να αποτελεί προσωρινή παρέκκλιση, διατυπώνει συστάσεις σχετικά με τις αλλαγές στο υπόδειγμα ή στις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν.

1.146. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα συναφή δεδομένα και οι τάσεις της αγοράς λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της σύγκρισης με τις εμπειρικές παρατηρήσεις.

Κατευθυντήρια γραμμή 88 - Σύγκριση με την αγορά για τις συμβάσεις με δικαιώματα και εγγυήσεις

1.147. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να εξετάζουν κατά πόσον υφίσταται ποικιλία μέσων της αγοράς που είναι διαθέσιμα για την κατά προσέγγιση αναπαραγωγή των συμβάσεων με ενσωματωμένα δικαιώματα και εγγυήσεις. Κατά περίπτωση, η τιμή των εν λόγω χαρτοφυλακίων πρέπει στη συνέχεια να συγκρίνεται με την τιμή των τεχνικών προβλέψεων, υπολογιζόμενων ως το άθροισμα της βέλτιστης εκτίμησης (που υπολογίζεται με τη χρήση των προβλέψεων για τις ταμειακές ροές) και του περιθωρίου κινδύνου.

Κανόνες συμμόρφωσης και υποβολής στοιχείων

- 1.148. Το παρόν έγγραφο περιλαμβάνει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού ΕΙΟΡΑ. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού ΕΙΟΡΑ, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις.
- 1.149. Οι αρμόδιες αρχές που συμμορφώνονται ή σκοπεύουν να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να τις ενσωματώσουν δεόντως στο κανονιστικό ή εποπτικό τους πλαίσιο.
- 1.150. Οι αρμόδιες αρχές επιβεβαιώνουν στην ΕΙΟΡΑ εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, παραθέτοντας τους λόγους ενδεχόμενης μη συμμόρφωσης, εντός δύο μηνών από την έκδοση της μετάφρασης των κατευθυντήριων γραμμών.
- 1.151. Ελλείψει απάντησης εντός της προθεσμίας αυτής, οι αρμόδιες αρχές θα θεωρείται ότι δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και το γεγονός αυτό θα γνωστοποιείται.

Τελική διάταξη περί επανεξέτασης

- 1.152. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές υπόκεινται σε επανεξέταση από την ΕΙΟΡΑ.

Τεχνικό παράρτημα Ι - Απλοποίηση για τον καταλογισμό των γενικών εξόδων

Τα επαναλαμβανόμενα γενικά έξοδα ορίζονται με τον ακόλουθο τρόπο:

$$ROA_t = RO_{last} \cdot \left(\frac{RO_{next}}{RO_{last}} \right)^{t/12} \cdot \frac{s+13-t}{12(s+12)}$$

όπου:

s = αναμενόμενη διάρκεια σε μήνες για τον πλήρη διακανονισμό οποιασδήποτε υποχρέωσης απορρέει από την ασφαλιστική σύμβαση, από την έναρξη της ασφαλιστικής κάλυψης

$t = 1, \dots, 12$ μήνας της περιόδου πρόβλεψης

RO_{last} = επαναλαμβανόμενα γενικά έξοδα που παρατηρήθηκαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων 12 μηνών

RO_{next} = επαναλαμβανόμενα γενικά έξοδα που αναμένονται κατά τη διάρκεια των επόμενων 12 μηνών

ROA_t = επαναλαμβανόμενα γενικά έξοδα που καταλογίζονται στον μήνα t

Τεχνικό παράρτημα ΙΙ - Απλοποίηση για τα έξοδα διακανονισμού απαιτήσεων

Απλοποίηση για την πρόβλεψη των εξόδων διακανονισμού απαιτήσεων βάσει εκτίμησης ως ποσοστού της πρόβλεψης απαιτήσεων:

Η απλοποίηση αυτή βασίζεται στον ακόλουθο τύπο, που εφαρμόζεται σε κάθε κατηγορία δραστηριοτήτων:

$$\text{Πρόβλεψη για ULAE} = R \times [\text{IBNR} + a \times \text{PCO\_reported}]$$

όπου:

R = Απλός ή σταθμισμένος μέσος όρος του R_i κατά τη διάρκεια επαρκούς χρονικής περιόδου R_i = Καταβληθέντα έξοδα διακανονισμού απαιτήσεων / (μεικτές απαιτήσεις+ υποκαταστάσεις).

IBNR = πρόβλεψη για IBNR

PCO_reported = μεικτό ποσό της πρόβλεψης αντασφάλισης για τις δηλωθείσες εκκρεμείς απαιτήσεις

a = Ποσοστό των προβλέψεων απαιτήσεων

Τεχνικό παράρτημα ΙΙΙ - Απλοποίηση για τις προβλέψεις ασφαλίστρων

Η απλοποίηση για τον υπολογισμό της βέλτιστης εκτίμησης για τις προβλέψεις ασφαλίστρων βασίζεται σε εκτίμηση του συνδυασμένου δείκτη της υπό εξέταση κατηγορίας δραστηριοτήτων:

Απαιτούνται τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) εκτίμηση του συνδυασμένου δείκτη (combined ratio, CR) για την κατηγορία δραστηριοτήτων κατά τη διάρκεια της περιόδου εκκαθάρισης των προβλέψεων ασφαλίστρων.
- β) παρούσα αξία των μελλοντικών ασφαλίστρων για τις υποκείμενες υποχρεώσεις (στον βαθμό που τα μελλοντικά ασφάλιστρα εμπίπτουν στα όρια της σύμβασης).
- γ) μέτρο όγκου των μη εισπραχθέντων ασφαλίστρων· αφορά δραστηριότητα που ξεκίνησε κατά την ημερομηνία αποτίμησης και αντιπροσωπεύει τα ασφάλιστρα για την εν λόγω δραστηριότητα μείον τα ήδη εισπραχθέντα ασφάλιστρα για τις συμβάσεις αυτές (καθοριζόμενα σε βάση *pro rata temporis*).

Η βέλτιστη εκτίμηση προκύπτει από τα εισαγόμενα στοιχεία ως ακολούθως:

$$BE = CR \cdot VM + (CR - 1) \cdot PVFP + AER \cdot PVFP$$

Όπου:

- BE* = βέλτιστη εκτίμηση της πρόβλεψης ασφαλίστρων.
- CR* = εκτίμηση του συνδυασμένου δείκτη για την κατηγορία δραστηριοτήτων σε βάση που περιλαμβάνει το κόστος εξαγοράς, δηλ. $CR = (\text{αποζημιώσεις} + \text{έξοδα που σχετίζονται με τις αποζημιώσεις}) / (\text{εισπραχθέντα ασφάλιστρα συμπεριλαμβανομένων των δαπανών εξαγοράς})$.
- VM* = μέτρο όγκου για τα μη εισπραχθέντα ασφάλιστρα. Συνδέεται με δραστηριότητα που ξεκίνησε κατά την ημερομηνία αποτίμησης και αντιπροσωπεύει τα ασφάλιστρα για την εν λόγω δραστηριότητα μείον τα ήδη εισπραχθέντα ασφάλιστρα για τις συμβάσεις αυτές. Το μέτρο αυτό πρέπει να υπολογίζεται συνυπολογιζόμενων των δαπανών εξαγοράς.
- PVFP* = παρούσα αξία των μελλοντικών ασφαλίστρων (προεξοφλημένη με χρήση της προκαθορισμένης καμπύλης επιτοκίων άνευ κινδύνου) συνυπολογιζόμενης της προμήθειας.
- AER* = εκτίμηση του δείκτη δαπανών εξαγορών για την κατηγορία δραστηριοτήτων.

Ο συνδυασμένος δείκτης για το έτος ατυχήματος (= έτος επέλευσης) ορίζεται ως ο δείκτης των δαπανών και των απαιτήσεων που καταβλήθηκαν σε μια δεδομένη κατηγορία δραστηριοτήτων ή μια ομοιογενή ομάδα κινδύνων προς τα εισπραχθέντα ασφάλιστρα. Στα εισπραχθέντα ασφάλιστρα δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προσαρμογές προηγούμενων ετών. Οι δαπάνες πρέπει να είναι εκείνες που καταλογίζονται στα εισπραχθέντα ασφάλιστρα εκτός των δαπανών απαιτήσεων. Οι απαιτήσεις που εγέρθηκαν δεν πρέπει να περιλαμβάνουν το αποτέλεσμα της εκκαθάρισης, δηλ. πρέπει να είναι το σύνολο των ζημιών που σημειώθηκαν το έτος γ από τις απαιτήσεις που καταβλήθηκαν (εξαιρουμένων των δαπανών απαιτήσεων) κατά τη διάρκεια του έτους και των προβλέψεων που καθορίζονται στο τέλος του έτους.

Εναλλακτικά, εάν είναι πρακτικότερο, ο συνδυασμένος δείκτης για ένα έτος ατυχήματος μπορεί να θεωρηθεί ως το άθροισμα του δείκτη δαπανών και του δείκτη απαιτήσεων. Ο δείκτης δαπανών είναι ο δείκτης των δαπανών (εκτός των δαπανών απαιτήσεων) στα εγγεγραμμένα ασφάλιστρα, και οι δαπάνες είναι αυτές που καταλογίζονται στα εγγεγραμμένα ασφάλιστρα. Ο δείκτης απαιτήσεων για ένα έτος ατυχήματος σε μια δεδομένη κατηγορία δραστηριοτήτων ή μια ομοιογενή ομάδα κινδύνων πρέπει να ορίζεται ως ο δείκτης της τελικής ζημίας των απαιτήσεων που προκύπτουν έναντι των εισπραχθέντων ασφαλίσεων.

Τεχνικό παράρτημα IV - Ιεράρχηση των απλοποιήσεων για το περιθώριο κινδύνου

Όσον αφορά το επίπεδο 1 της ιεράρχησης:

Κίνδυνος ασφάλισης ζωής

Οι απλοποιήσεις που επιτρέπονται για τους υπολογισμούς της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας όσον αφορά τη θνησιμότητα, τη μακροβιότητα, τον κίνδυνο αναπηρίας, τον κίνδυνο δαπανών, τον κίνδυνο αναθεώρησης και τον κίνδυνο καταστροφής μεταφέρονται στους υπολογισμούς του περιθωρίου κινδύνου.

Κίνδυνος ασφάλισης ασθενείας

Οι απλοποιήσεις που επιτρέπονται για τους υπολογισμούς της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας όσον αφορά τον κίνδυνο θνησιμότητας σε συμβάσεις ασφάλισης ασθενείας, τον κίνδυνο μακροβιότητας σε συμβάσεις ασφάλισης ασθενείας, τον κίνδυνο ανικανότητας - νοσηρότητας σε συμβάσεις ασφάλισης ιατρικών δαπανών, τον κίνδυνο ανικανότητας - νοσηρότητας σε συμβάσεις ασφάλισης προστασίας εισοδήματος, τον κίνδυνο δαπανών υγείας και τον κίνδυνο ακύρωσης σε συμβάσεις ασφάλισης ασθενείας SLT μεταφέρονται στους υπολογισμούς του περιθωρίου κινδύνου.

Κίνδυνος ασφάλισης ζημιών

Ο υπολογισμός των μελλοντικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας που σχετίζονται με τον κίνδυνο ασφαλιστρών και αποθέματος θα μπορούσε να απλοποιηθεί ως έναν βαθμό εάν δεν ληφθούν υπόψη οι ανανεώσεις και οι μελλοντικές δραστηριότητες:

- Εάν ο όγκος ασφαλιστρών στο έτος t είναι μικρός σε σύγκριση με τον όγκο αποθέματος, τότε ο όγκος ασφαλιστρών για το έτος t μπορεί να οριστεί στο 0. Για παράδειγμα, για μία δραστηριότητα που δεν περιλαμβάνει πολυετείς συμβάσεις, ο όγκος ασφαλιστρών μπορεί να οριστεί στο 0 για όλα τα μελλοντικά έτη t όπου $t \geq 1$.
- Εάν ο όγκος ασφαλιστρών είναι μηδενικός, τότε η επιβάρυνση του κεφαλαίου για την ανάληψη κινδύνου ζημιών μπορεί να υπολογιστεί κατά προσέγγιση με τον τύπο:

$$3 \cdot \sigma_{(res,mod)} \cdot PCO_{Net}(t),$$

όπου $\sigma_{(res,mod)}$ είναι η συγκεντρωτική τυπική απόκλιση για τον κίνδυνο αποθέματος και το $PCO_{Net}(t)$ η βέλτιστη εκτίμηση για εκκρεμείς απαιτήσεις χωρίς αντασφαλίσεις κατά το έτος t .

Η συγκεντρωτική τυπική απόκλιση για τον κίνδυνο αποθέματος $\sigma_{(res,mod)}$ μπορεί να υπολογιστεί με χρήση των σταδίων άθροισης όπως περιγράφονται στο άρθρο 117 των εκτελεστικών μέτρων, λαμβάνοντας ως παραδοχή ότι όλα τα ποσά που σχετίζονται με τον κίνδυνο ασφαλιστρών ισοδυναμούν με μηδέν.

Ως περαιτέρω απλοποίηση μπορεί να υποτεθεί ότι η ειδική ανά επιχείρηση εκτίμηση της τυπικής απόκλισης για τον κίνδυνο ασφαλιστρών και τον κίνδυνο αποθέματος παραμένει αμετάβλητη με την πάροδο των ετών.

Επιπλέον, η επιβάρυνση ανάληψης κινδύνου για τον κίνδυνο καταστροφών λαμβάνεται υπόψη μόνο όσον αφορά τις συμβάσεις ασφάλισης που υπάρχουν τη χρονική στιγμή $t = 0$.

Κίνδυνος αθέτησης αντισυμβαλλομένου

Η επιβάρυνση για τον κίνδυνο αθέτησης αντισυμβαλλομένου όσον αφορά τις εκχωρηθείσες αντασφαλίσεις μπορεί να υπολογιστεί απευθείας από τον ορισμό κάθε τμήματος και κάθε έτους. Εάν η έκθεση στον κίνδυνο αθέτησης των αντασφαλιστών δεν ποικίλλει σημαντικά κατά τη διάρκεια των ετών εξέλιξης, η επιβάρυνση κινδύνου μπορεί να υπολογιστεί κατά προσέγγιση με εφαρμογή του μεριδίου βέλτιστων εκτιμήσεων των αντασφαλιστών στο επίπεδο της επιβάρυνσης κινδύνου που παρατηρείται κατά το έτος 0.

Σύμφωνα με τον συνήθη τύπο, ο κίνδυνος αθέτησης αντισυμβαλλομένου για εκχωρηθείσες αντασφαλίσεις υπολογίζεται για το σύνολο του χαρτοφυλακίου και όχι για χωριστά τμήματα. Εάν ο κίνδυνος αθέτησης για ένα τμήμα θεωρείται ότι είναι παρόμοιος με τον συνολικό κίνδυνο αθέτησης ή ο κίνδυνος αθέτησης για ένα τμήμα είναι μηδαμινής σημασίας τότε η επιβάρυνση κινδύνου μπορεί να υπολογιστεί με εφαρμογή του μεριδίου των βέλτιστων εκτιμήσεων του αντισυμβαλλομένου στο επίπεδο της συνολικής κεφαλαιακής επιβάρυνσης για τον κίνδυνο αθέτησης των αντασφαλιστών κατά το έτος 0.

Όσον αφορά το επίπεδο 2 της ιεράρχησης:

Χρησιμοποιώντας ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα αναλογικής μεθόδου η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας της επιχείρησης αναφοράς για το έτος t μπορεί να καθοριστεί με τον ακόλουθο τρόπο:

$$SCR_{RU}(t) = SCR_{RU}(0) \cdot BE_{Net}(t) / BE_{Net}(0) \quad t = 1, 2, 3, \dots$$

όπου

$SCR_{RU}(t)$ = κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας όπως υπολογίζεται κατά τον χρόνο $t \geq 0$ για το χαρτοφυλάκιο (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης αναφοράς.

$BE_{Net}(t)$ = βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων χωρίς τις αντασφαλίσεις όπως εκτιμήθηκε κατά τον χρόνο $t \geq 0$ για το χαρτοφυλάκιο των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης.

Η απλοποίηση που περιγράφεται ανωτέρω μπορεί να εφαρμοστεί και σε περισσότερο αναλυτικό επίπεδο, δηλ. για επιμέρους ενότητες και/ή υποενότητες. Ωστόσο, επισημαίνεται ότι ο αριθμός των υπολογισμών που πρόκειται να πραγματοποιηθούν θα είναι εν γένει αναλογικός προς τον αριθμό των ενοτήτων και/ή υποενοτήτων για τις οποίες εφαρμόζεται η απλοποίηση. Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά πόσον

έναν υπολογισμό σε πιο αναλυτικό επίπεδο όπως αναφέρεται ανωτέρω θα έχει ως αποτέλεσμα ακριβέστερη εκτίμηση των μελλοντικών κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό του περιθωρίου κινδύνου.

Όσον αφορά το επίπεδο 3 της ιεράρχησης:

Όσον αφορά τις ασφαλίσεις ζωής η προσέγγιση διάρκειας συνεπάγεται ότι το περιθώριο κινδύνου $CoCM$ μπορεί να υπολογιστεί σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$CoCM = CoC \cdot Dur_{mod}(0) \cdot SCR_{RU}(0) / (1 + r_1)$$

όπου:

$SCR_{RU}(0)$ = η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας όπως υπολογίζεται κατά τον χρόνο $t=0$ για το χαρτοφυλάκιο των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης αναφοράς·

$Dur_{mod}(0)$ = η τροποποιημένη διάρκεια των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης αναφοράς χωρίς τις αντασφαλίσεις κατά τον χρόνο $t=0$ · και

CoC = ο δείκτης κόστους κεφαλαίου.

Όπου η $SCR_{RU}(0)$ περιλαμβάνει ουσιώδεις επιμέρους κινδύνους που δεν θα υφίστανται για ολόκληρη τη διάρκεια ζωής του χαρτοφυλακίου (για παράδειγμα ο κίνδυνος ασφαλιστρών για τον κλάδο ζημιών για συμβάσεις που δεν έχουν λήξει ή ο ουσιώδης κίνδυνος της αγοράς), ο υπολογισμός μπορεί συχνά να βελτιωθεί μέσω

- εξαιρέσης των εν λόγω επιμέρους κινδύνων από την $SCR_{RU}(0)$ για τον ανωτέρω υπολογισμό·
- χωριστού υπολογισμού της συνεισφοράς των εν λόγω επιμέρους κινδύνων στο περιθώριο κινδύνου·
- άθροισης των αποτελεσμάτων (προβλέποντας, όπου είναι εφικτό, το ενδεχόμενο διαφοροποίησης).

Όσον αφορά το επίπεδο 4 της ιεράρχησης:

Σύμφωνα με την απλοποίηση αυτή, το περιθώριο κινδύνου $CoCM$ υπολογίζεται ως ποσοστό της βέλτιστης εκτίμησης των τεχνικών προβλέψεων χωρίς τις αντασφαλίσεις κατά τον χρόνο $t=0$, δηλ.

$$CoCM = a_{lob} \cdot BE_{Net}(0)$$

όπου

$BE_{Net}(0)$ = η βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων χωρίς τις αντασφαλίσεις όπως εκτιμήθηκε κατά τον χρόνο $t=0$ για το χαρτοφυλάκιο των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης εντός της συγκεκριμένης κατηγορίας δραστηριοτήτων·

a_{lob} = σταθερό ποσοστό για τη συγκεκριμένη κατηγορία δραστηριοτήτων.

Τεχνικό παράρτημα V - Απλοποιημένος υπολογισμός των ανακτήσιμων ποσών από συμβάσεις αντασφάλισης και φορείς ειδικού σκοπού

Όσον αφορά τις προβλέψεις ασφαλίστρων:

Οι απλοποιήσεις «μεικτό προς καθαρό» που αναφέρονται κατωτέρω όσον αφορά τις προβλέψεις για τις εκκρεμείς απαιτήσεις, 2), μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των ανακτήσιμων ποσών όσον αφορά τις προβλέψεις ασφαλίστρων, δηλ. τις προβλέψεις για (καλυπτόμενες αλλά μη επελθούσες) απαιτήσεις που σχετίζονται με το τρέχον έτος ατυχήματος (όπου $i=n+1$), χρησιμοποιώντας το (αναμενόμενο) αναλογικό μέρος της κάλυψης αντασφάλισης για το έτος αυτό. Αυτή η προσέγγιση είναι συντηρητική για την εκχωρούσα (αντ)ασφαλιστική επιχείρηση, καθώς ο αντίκτυπος της μη αναλογικής αντασφάλισης του τρέχοντος έτους ατυχήματος (οικονομικού έτους) δεν λαμβάνεται υπόψη.

Όσον αφορά τις προβλέψεις των εκκρεμών απαιτήσεων:

- 1) Απλοποίηση «μεικτό προς καθαρό» με βάση τις προβλέψεις για τις απαιτήσεις που έχουν δηλωθεί αλλά δεν έχουν διακανονιστεί (RBNS-reported but not settled) («αποθέματα υπόθεσης»)

Η απλοποίηση αυτή χρησιμοποιεί δείκτη των καθαρών έναντι των μεικτών προβλέψεων ενός διαθέσιμου χαρτοφυλακίου A προκειμένου να εκτιμηθούν οι καθαρές προβλέψεις ενός δευτέρου χαρτοφυλακίου B (NPB) με βάση τις παρατηρήσιμες μεικτές προβλέψεις του χαρτοφυλακίου B (GPB). Με άλλα λόγια, η απλοποίηση «μεικτό προς καθαρό» (GN) ορίζεται ως:

$$GN = NPA/GPA$$

όπου οι NPA και GPA αντιπροσωπεύουν τις καθαρές και μεικτές προβλέψεις του χαρτοφυλακίου A, αντιστοίχως. Στη συνέχεια, η απλοποίηση αυτή εφαρμόζεται για τον υπολογισμό των καθαρών προβλέψεων για το χαρτοφυλάκιο B ως εξής:

$$NPB = GN \times GPB$$

Για την εφαρμογή της παρούσας απλοποίησης πρέπει να πληρούνται τα ακόλουθα κριτήρια:

- το χαρτοφυλάκιο αναφοράς (A) είναι παρόμοιο με το χαρτοφυλάκιο (B) για το οποίο χρησιμοποιείται η απλοποίηση, πρβλ. την αρχή της υπεροχής της ουσίας έναντι του τύπου.
- ο δείκτης (GN) καθορίζεται μέσω αξιόπιστων και διατηρήσιμων δεδομένων. Για αυτό απαιτείται ένα σύνολο δεδομένων που υπερβαίνει τουλάχιστον τα δύο έτη.

Οι εκχωρηθείσες αντασφάλισεις ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος, την οικονομική ευρωστία και την αποφυγή ανάληψης κινδύνων μιας εταιρείας και, κατά συνέπεια, απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή κατά την εφαρμογή δείκτη «καθαρό προς μεικτό» από ένα

άλλο χαρτοφυλάκιο αναφοράς. Μια τέτοια προσέγγιση μπορεί κατά συνέπεια να χρησιμοποιηθεί μόνο σε περιπτώσεις όπου είναι γνωστό ότι η φύση του χαρτοφυλακίου αναφοράς είναι σε μεγάλο βαθμό παρόμοια με αυτή του χαρτοφυλακίου της επιχείρησης. Ακόμη και στην περίπτωση αυτή, ωστόσο, το ποσοστό εκχώρησης για μη αναλογικές αντασφαλίσεις εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την πραγματική επέλευση μεγάλων ζημιών και κατά συνέπεια είναι πολύ μεταβλητό.

2) Απλοποίηση «μεικτό προς καθαρό» με βάση συσσωρευμένες καταβληθείσες απαιτήσεις (συσσωρευμένες ταμειακές ροές)

Από την απλοποίηση αυτή προκύπτει εκτίμηση των καθαρών προβλέψεων εκκρεμών απαιτήσεων με τη χρήση των μεικτών προβλέψεων για τις εκκρεμείς απαιτήσεις σε συνδυασμό με μια εκτίμηση του αντικτύπου των καλύψεων αντασφάλισης για κάθε έτος ατυχήματος.

Όσον αφορά το σκεπτικό για τη χρήση της απλοποίησης αυτής παρατηρείται ότι για τα προηγούμενα έτη ατυχήματος η δομή της αντασφάλισης για ένα μεμονωμένο έτος είναι γνωστή και δεν πρόκειται (κατά πάσα πιθανότητα) να μεταβληθεί αναδρομικά. Κατά συνέπεια, μια σύγκριση των καθαρών έναντι των μεικτών συσσωρευμένων ταμειακών ροών ανά κατηγορία δραστηριοτήτων στο παρελθόν -διαφοροποιημένη ανά έτος ατυχήματος- μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη διατύπωση εκτίμησης σχετικά με τον αντίκτυπο των αναλογικών και μη αναλογικών αντασφαλίσεων για το εκάστοτε έτος ατυχήματος (δηλ. απλοποίηση «μεικτό προς καθαρό» για το εκάστοτε έτος ατυχήματος).

Για κάθε κατηγορία δραστηριοτήτων οι απλοποιήσεις «μεικτό προς καθαρό» για τα έτη ατυχήματος που δεν έχουν λήξει (GNi) ορίζονται ως εξής:

$$GNi = ANet,i,n-i/AGross,i,n-i,$$

όπου $AGross,i,n-i$ και $ANet,i,n-i$ αντιπροσωπεύουν τις συσσωρευμένες καταβληθείσες απαιτήσεις με και χωρίς τις αντασφαλίσεις, αντιστοίχως, και n είναι το τελευταίο έτος ατυχήματος με παρατηρηθείσες τιμές των εν λόγω ταμειακών ροών.

Οι απλοποιήσεις αυτές χρησιμοποιούνται στη συνέχεια για τον υπολογισμό των καθαρών προβλέψεων για τις εκκρεμείς απαιτήσεις για το εκάστοτε έτος ατυχήματος, δηλ.

$$PCONet,i = GNi \times PCOGross,i$$

όπου $PCOGross,i$ και $PCONet,i$ αντιπροσωπεύει τις μεικτές και καθαρές προβλέψεις για τις εκκρεμείς απαιτήσεις για το έτος ατυχήματος i , αντιστοίχως.

Για την εφαρμογή της απλοποίησης αυτής τόσο οι μεικτές όσο και οι καθαρές συσσωρευμένες καταβληθείσες απαιτήσεις (μεικτές και καθαρές ταμειακές ροές) ανά έτος ατυχήματος πρέπει να είναι διαθέσιμες για κάθε κατηγορία δραστηριοτήτων.

Για πιο πρόσφατα έτη ατυχήματος και ιδίως για το τελευταίο έτος ατυχήματος (όπου $i=n$) η οριζόμενη απλοποίηση μπορεί να είναι υπερβολικά υψηλή λόγω του γεγονότος

ότι οι απαιτήσεις IBNR μπορεί να αποτελούν μεγάλο μέρος των προβλέψεων για τις εκκρεμείς απαιτήσεις. Κατά συνέπεια, η οριζόμενη απλοποίηση είναι πιθανό να οδηγήσει σε υπερεκτίμηση των καθαρών προβλέψεων στις περιπτώσεις αυτές.

Τεχνικό παράρτημα VI - Απλοποιημένος υπολογισμός κατά τη διάρκεια του έτους για το περιθώριο κινδύνου

Το περιθώριο κινδύνου σε μία δεδομένη χρονική στιγμή κατά τη διάρκεια του επόμενου έτους (δηλ. $CoCMlob(t)$) μπορεί να υπολογίζεται ως εξής:

$$CoCM(t) = CoCM(0) \cdot BE_{Net}(t)/BE_{Net}(0), 0 < t < 1$$

όπου:

$CoCM(0)$ = περιθώριο κινδύνου όπως υπολογίζεται κατά τον χρόνο $t=0$ για το χαρτοφυλάκιο των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης αναφοράς,

$BE_{Net}(t)$ = βέλτιστη εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων χωρίς τις αντασφαλίσεις όπως εκτιμήθηκε κατά τον χρόνο $t \geq 0$ για το χαρτοφυλάκιο των (αντ)ασφαλιστικών υποχρεώσεων της επιχείρησης αναφοράς.